

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА
10.02.2014. ГОДИНЕ**

Председник већа: Још једном добар дан, званично.

Данас је 10.02.2013. године, 09 часова и 35 минута.

Отварам наставак главног претреса у предмету К-По2 1/12 против оптужених Боже Видаковића и Жарка Чубрила због кривичног дела из члана 142 став 2 и 144 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО-1/12 од 22.06.2012. године.

Поступа веће у неизмењеном саставу.

Утврђује се да су на данашњи главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине **Снежана Станојковић,**
-пуномоћник оштећене **Ивке Трајковић** **адв. Марина Кљајић,**
-пуномоћник оштећених **Миша Петровски** за кога се јавља по заменичком пуномоћу **Весна Станимировић,**
-оптужени **Божо Видаковић** и **Жарко Чубрило,**
-браниоци **адв. Бранко Димић** и **адв. Симо Кнежевић.**

Приступили су и сведоци Јово Личина, Липовина Саво и Миловановић Драгољуб.

Није приступио сведок Илија Тинтор који је позван замолницом преко међународне правне помоћи преко органа Републике Хрватске.

Добили смо извештај да Служба за међународну правну помоћ њихову да су касно запримили замолницу и да због тих разлога нису ни послали позив сведоку, тако су написали, тако су нас обавестили из Службе за међународну правну помоћ Хрватске, тако да овај сведок није приступио и није уредно позван.

Нема неких сметњи да се данашњи главни претрес настави? Нема.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес настави.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање претреса и препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Главни претрес се наставља испитивањем сведока.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку главног претреса испитају сведоци Јово Личина, Саво Липовина и Драгољуб Миловановић.

Почећемо са испитивањем сведока Јове Личине, ако може исти да приступи.

Сведок ЈОВО ЛИЧИНА

Председник већа: Ако вам је лакше седите, видим да имате проблема са ходом. Седите слободно. Да ли имате можда личну карту при себи?

Сведок Јово Личина: Имам.

Председник већа: Хвала. Сведок Јово Личина, Ви сте дали Ваше личне податке 24.10.2011. године када сте били испитани пред истражним судијом овог суда, да ли се изменило нешто у Вашим личним подацима, име, презиме, где живите, ништа? Све остало исто?

Сведок Јово Личина: Не, ништа, све.

Председник већа: Добро.

Јово Личина са личним подацима као са записника од 24.10.2011. године, а чији је идентитет утврђен и на основу личне карте ПСУИ у Иригу број 003388701.

Господине Личина, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговорите на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника могу довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете, то Вам је јасно.

Сведок Јово Личина: Да.

Председник већа: Исто тако, имате испред Вас текст заклетве па сте дужни да прочитате тај текст заклетве, да ли видите написано је, само наглас прочитајте. Наглас, наглас.

Сведок Јово Личина: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питано говорити само истину и да ништу од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро.

Сведок опоменут, упозорен, заклет.

Као што сам рекао Ви сте овде позвани у својству сведока. Још Вас нисам питао да ли познајете Божу Видаковића и Жарка Чубрила?

Сведок Јово Личина: Не.

Председник већа: Њих двојицу јел познајете?

Сведок Јово Личина: Онога тамо не.

Председник већа: Кога?

Сведок Јово Личина: Овога мало познам, овог не.

Председник већа: Значи познајете Жарка Чубрила, а Божу Видаковића не познајете?

Сведок Јово Личина: Не, не.

Председник већа: Добро. Да ли сте у завади или у сродству са Жарком Чубрилом?

Сведок Јово Личина: Нисмо се свађали.

Председник већа: Нисте ни у завади ни у сродству, добро.

Констатује се да сведок изјављује да не познаје Божу Видаковића, а да Жарка Чубрила познаје али да са истим није у завади ни у сродству.

Ви сте 24.10.2011. пред истражним судијом дали свој исказ у вези догађаја који се овде оптужницом стављају на терет Божи Видаковићу и Жарку Чубрилу. Овде им се ставља на терет Божи Видаковићу да је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва и окр. Жарку Чубрилу такође ратни злочин против цивилног становништва. То су догађаји који су се десили јула 1991. године. Рекли сте да сте дали тај исказ 24.10.2011., да ли има нешто да се измени од онога што сте тад?

Сведок Јово Личина: Ништа.

Председник већа: Да ли остајете при свему што сте тада рекли?

Сведок Јово Личина: Остајем што сам дао изјаву.

Председник већа: Немате ништа ново да додате?

Сведок Јово Личина: Ништа ново.

Председник већа: Ништа. Онда ће Вам поставити питање. Прво ће Вам поставити питања заменик тужиоца за ратне злочине пошто сте Ви њихов предлог, сведок кога су они предложили. Изволите.

Заменик тужиоца: Добар дан, Снежана Станојковић заменик тужиоца.

Сведок Јово Личина: Добар дан.

Заменик тужиоца: Господине Личина, значи остајете при исказу као што сте нам рекли, па бих ја кренула полагамо да ми одговорите на поједина питања ако немате ништа против. Реците ми, значи пошто Вам је судија предочио да су у питању догађаји јула 1991. године, ја бих сад Вас замолила да се мало вратите у тај период, да нам пре свега испричате где сте Ви у лето 1991. године?

Сведок Јово Личина: Гдје сам?

Заменик тужиоца: Где сте у лето то 1991. године? Испричајте нам како сте дошли у Тење.

Сведок Јово Личина: У Тење?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок Јово Личина: У Тење сам дошао кад су ме протерали Хрвати.

Заменик тужиоца: Како су Вас протерали?

Сведок Јово Личина: Кроз шаш, кроз поље, кроз курузе.

Заменик тужиоца: Ви сте избегли значи?

Сведок Јово Личина: Јесте, да.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате тог датума?

Сведок Јово Личина: 10.07.

Заменик тужиоца: 10.07.

Сведок Јово Личина: Како се не би сјећа, то ми је стално у глави овде.

Заменик тужиоца: Кажите ми јесте ли Ви том приликом имали времена да се спремите да купите нешто од својих личних ствари?

Сведок Јово Личина: Ништа, ништа. Ја сам био у башти, а они су опколили кућу.

Заменик тужиоца: Јесте сами?

Сведок Јово Личина: Ја сам побјегао.

Заменик тужиоца: Сами сте дошли у Тењу?

Сведок Јово Личина: Да.

Заменик тужиоца: Кроз тај шаш?

Сведок Јово Личина: Јесте.

Заменик тужиоца: Је ли неко са Вама био евентуално?

Сведок Јово Личина: Не.

Заменик тужиоца: А неко из тог стадионског насеља?

Сведок Јово Личина: Па и он је побјега али прије стиго у Тење нег ја.

Председник већа: А ко је то?

Заменик тужиоца: Ко је то?

Сведок Јово Личина: Саво, он је умро.

Заменик тужиоца: Значи стигли сте у Тење?

Сведок Јово Личина: Да.

Заменик тужиоца: И кад сте стигли у Тење испричајте шта се догодило?

Сведок Јово Личина: У Тењу?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок Јово Личина: Мислите кад сам дошо у Тењу?

Заменик тужиоца: Јесте.

Сведок Јово Личина: Па у Тење сам дошо и био сам у Тењу.

Заменик тужиоца: Добро, ајде испричајте где сте се јавили, да ли сте се икоме јавили?

Сведок Јово Личина: Па јавио сам се у команду и тако.

Заменик тужиоца: Добро, и шта је било у команди?

Сведок Јово Личина: Па ништа, осто сам, добио сам распоред где треба дежурати и тако.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате где је био тај рапоред?

Сведок Јово Личина: Па на Загребачкој доље између Новог Тења и Старог Тења, е то.

Заменик тужиоца: Кажите ми јесте ли Ви знали да су то биле претходних дана ту борбе?

Сведок Јово Личина: Па борбе су биле, да.

Заменик тужиоца: Јесте ли Ви нешто тог момента кад долазите у Тење могли да видите од тих борби да ли је било убијених, заробљених, рањених, да ли се нешто причало?

Сведок Јово Личина: Не, то нисам видио.

Заменик тужиоца: А је ли се нешто причало о томе?

Сведок Јово Личина: Не, нисам ја чуо ништа о томе.

Заменик тужиоца: Кад сте дошли у команду рекли сте...

Сведок Јово Личина: А у команду, у команду кад сам дошо.

Заменик тужиоца: Добро. Кога Ви тамо затичете у команди, где се та команда налази, да ли можете да се сетите?

Сведок Јово Личина: Па ја сам тамо кад сам дошо, то је била једна сала велика ту је било људи, новинара, мене питају, ја сам казо немојте ме ништа питати, дјеца су ми тамо остала и жена, у томе је ствар. И они су прекинули питање, ето тако.

Заменик тужиоца: Кажите ми везано за догађај са цивилима који су страдали.

Сведок Јово Личина: Нема га везе, ово са овим знам али за овога другог што ме питају ја немам појма, ја човека не познајем.

Заменик тужиоца: Јесте, ајте да ли можете да нам кажете како Ви долазите до команде, ко Вам је рекао да дођете?

Сведок Јово Личина: А не, ја сам то испричао то све пред Вама и код тога остајем, а за овога другог човека ја немам благе везе.

Заменик тужиоца: Добро, али можете да због већа поновите то што сте већ рекли?

Сведок Јово Личина: Што?

Заменик тужиоца: Како, шта се догодило датом приликом, у којој мери се сад Ви сећате?

Сведок Јово Личина: То што сам ја изговаро, ето и код тога стојим што знам, а што не знам ја не могу рећи за нешто што не знам, нити познам, нити знам.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Јово Личина: И не могу ништа рећи.

Заменик тужиоца: Кажите нам како Ви одлазите у команду везано за ове цивиле како сте у истрази пред истражним судијом навели?

Сведок Јово Личина: Па ја сам то реко, то је пред вама, прочитајте све.

Заменик тужиоца: Јесте.

Сведок Јово Личина: То је пред вама, то како сам реко то је тако, а да ја сад, е, а за овога човека што ме питате ја не познам тог човека нити знам нешто од тога.

Заменик тужиоца: На ког човека мислите?

Сведок Јово Личина: На овога што сте ми послали позив.

Заменик тужиоца: О њему ни не причам, само ако можете да се фокусирате на оно што сте...

Председник већа: Мислите на Божу Видаковића, њега не познајете, је ли тако?

Сведок Јово Личина: Не, не.

Председник већа: То сте и рекли пре него што је почео да не познаје.

Заменик тужиоца: Јесте.

Сведок Јово Личина: А за овога другог човека ја сам дао изјаву и код те изјаве стојим и ето и немам ја више шта.

Заменик тужиоца: А код те изјаве и ми остајемо, прочитали смо ту изјаву, то је све у реду, него сам хтела опет неке...

Сведок Јово Личина: Немам ја шта више, то је тако што сам ја реко, ја више немам шта додавати, ништа, а за овога човека не познам, другог, и ето.

Заменик тужиоца: Добро. Кажите ми Ви значи, ко вам је био командир у Тењи?

Сведок Јово Личина: Он је погино, заборавио сам, па то је давно било, не сећам се ја то.

Заменик тужиоца: Јесте, да ли могу да Вас подсетим, Ви сте током истраге говорили да је то ваш командант Тешо извесни.

Сведок Јово Личина: Теша, да. Јесте Тешо, Тешо погино, он је био командант.

Заменик тужиоца: Добро. Кажите ми, мене опет занима то кад долазите у команду кад вам је Тешко рекао да дођете у команду.

Сведок Јово Личина: То сам све ја говорио како сам дошо, како ме Тешо послао, све и немам шта више, све је код вас. Човека овога не познам и готово.

Председник већа: Не питамо, морате да одговорите, врло је просто питање шта вам је Тешо рекао кад сте дошли? Ето то је питање.

Сведок Јово Личина: Тешо ми је реко код мене, кад је дошо код мене и покојног Саве, каже „јавите се у команду“.

Председник већа: Ко ме да се јавите?

Сведок Јово Личина: У команду.

Председник већа: А коме?

Сведок Јово Личина: Тамо је Јово био, није он реко тачно коме, он је реко „јави се у команду“, ето то.

Заменик тужиоца: И кад дођете у команду?

Председник већа: Кога сте срели?

Заменик тужиоца: Кога сте видели, коме сте се јавили?

Сведок Јово Личина: Па то сам већ реко ко ме срео.

Председник већа: Добро, поновите, није то ништа.

Заменик тужиоца: Је ли Вам проблем да нам поновите то, због већа, знате како, веће први пут Вас данас види па да...

Сведок Јово Личина: Не, ја мислим прочитајте па ћете видети.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Јово Личина: Е то је тако како сам ја први пут изјавио то је тако.

Заменик тужиоца: Онда ћу ја везано за неке детаље који мени нису били јасни па да ми појасните.

Сведок Јово Личина: Изволите.

Заменик тужиоца: Значи Ви кад излазите из команде Ви, по Вашој изјави имате, видите тамо камион и видите пуно људи, тако сте изјавили.

Сведок Јово Личина: То сам све реко, пред свима сам реко шта је било како сам изашо, шта је рађено, све сам реко и код тога стојим, све сам ја то реко и то је све уписано овде у ова, ја не знам, ова судница, јел ја не знам. Ја сам реко ту и то је уписано како сам ја говорио и тако је уписано и код тог ја стојим животом, а за ово друго ја не знам ништа.

Председник већа: Не пита Вас, тужилац Вас не пита ништа друго, пита Вас само да поновите оно што сте рекли. Значи ако је питање било када сте дошли у команду и када сте изашли испред шта сте видели? Какав је то био камион, шта је било, где су били ти људи?

Сведок Јово Личина: Ја сам то дао исказ.

Председник већа: Знам ја да сте дали, али морате да кажете да би чули и други, нису то чули сви. Нису чули пуномоћници можда.

Сведок Јово Личина: Па онда им прочитајте то.

Председник већа: Нећу да им ја читам, ту сте Ви као сведок, Ви морате да кажете.

Заменик тужиоца: Ја бих Вас замолила и ово, да колико год можете, не бих да Вас овде задржавамо, нама је потпуно јасно да сте Ви ту изјаву дали али дајте бар оно основно што сад хоћемо да прођемо кроз Ваш исказ који сте дали пред истражним судијом. Значи, ништа битно, све у свему да овде нама поновите сад ту путању како Ви излазите и све оно што сте причали.

Сведок Јово Личина: Гледајте нешто, ја сам то говорио како сам дошо, како су ме извели и све, и то је све уписано.

Заменик тужиоца: А што нам не бисте то све поновили опет?

Сведок Јово Личина: Ја немам више шта додават.

Заменик тужиоца: Нисмо Вам рекли да додате, него само оно што је већ речено.

Сведок Јово Личина: Мени је мени је, како је било то сам ја прочитао, то је уписано, уписано.

Председник већа: Ако хоћете тужиоче предочите му да ли је тачно или није тачно....

Сведок Јово Личина: Уписано је, немам ја шта више да причам.

Заменик тужиоца: Он је рекао да је тачно.

Сведок Јово Личина: Јесте тачно, тако је и нећу више да.

Заменик тужиоца: Ајмо онда да прођемо само кроз то. Значи, рекли сте било је пуно људи.

Сведок Јово Личина: Било да.

Заменик тужиоца: Да ли можете да нам кажете да ли сте се у међувремену сетили ко је све ту био присутан?

Сведок Јово Личина: Ма не могу се ја сјетити свега, не могу се ја. Ја се не сјећам то све, људи моји па то је 20 и кусур година, па шта ћу се сад ја све сјетити.

Заменик тужиоца: Пошто се сведок децидно изјаснио да остаје код датог исказа, ја не бих сад њега испитивала на те околности које су већ дате али бих само хтела да ми кажете Личина када Ви, када цивили улазе у товарни део, као што сте већ изјавили, је ли то тачно?

Сведок Јово Личина: Па ја како сам изјавио тако је то.

Заменик тужиоца: И јесте ли и Ви ушли у тај товарни део?

Сведок Јово Личина: Где?

Заменик тужиоца: У тај камион, у тај сандук?

Сведок Јово Личина: Па јесам, ја сам реко како сам ушо.

Заменик тужиоца: Јесте.

Сведок Јово Личина: Све сам ја причо како сам ушо и како сам изашо.

Заменик тужиоца: Јесте, е сад код тог што сте већ испричали само ме занима ко затвара ту цераду од камиона?

Сведок Јово Личина: То сам реко ко је затворио.

Председник већа: Па поновите, није ништа.

Сведок Јово Личина: Ја сам реко ко је затворио и како сам ушо, молим вас све имате пред собом. Ја више не понављам сто пута. Ја, код вас је па прочитајте пред свима овде како сам ја, и ја иза тога стојим што сам реко.

Заменик тужиоца: Значи у сваком сегменту Вашег исказа Ви остајете код њега?

Сведок Јово Личина: Остајем код тога.

Заменик тужиоца: Немам питања више.

Председник већа: Изволите одбрана, поставите питања.

Адв. Бранко Димић: Судија, дозвољавате да променимо редослед, да прво колега пита?

Председник већа: Па ако имате неко питање ако не?

Адв. Бранко Димић: Па не, моја су питања општа у вези неких људи и околности које нису, да кажемо, били предмет његовог сведочења па ће можда колега да исцрпи али ако се слажете ево ја ћу први. Добар дан, Бранко Димић, адвокат бранилац Боже Видаковића. Ја ћу Вас питати у вези неких људи који су били у то време на том терену, па ми реците да ли се сећате да ли познајете Броцић Николу и Дамира?

Сведок Јово Личина: Не.

Адв. Бранко Димић: Да ли се сећате из тог времена Буквића полицајца?

Сведок Јово Личина: Не.

Адв. Бранко Димић: Познајете Сурлу?

Сведок Јово Личина: Сурлу сам познаво.

Адв. Бранко Димић: Је ли он Вама био надређени некад у неком тренутку?

Сведок Јово Личина: Па не знам сад ја да ли је он био. Он је био у милицији некада, шта ја знам. Познам га из милиције, у том је ствар, али не знам шта је он радио у том је ствар.

Адв. Бранко Димић: Кад сте Ви дошли из Осијека јесу ли били Вукас и Капетанчић у команди?

Сведок Јово Личина: Гдје, у?

Адв. Бранко Димић: У команди ТО?

Сведок Јово Личина: У Тењу?

Адв. Бранко Димић: Да.

Сведок Јово Личина: Па не, ја сам иша на положај тамо, нигде нисам био у команди никаквој да сам био командир.

Адв. Бранко Димић: Добро. Да ли знате да ли су они били у команди у то време? Не мислим да су седели физички.

Сведок Јово Личина: Не сјећам се, ја се ничега не сјећам тога, не.

Адв. Бранко Димић: Немам питања.

Сведок Јово Личина: Не, не сјећам се.

Председник већа: Изволите.

Адв. Сима Кнежевић: Добар дан господине Личина. Из овога што сам до сада видео Ви се позивате само на изјаве које сте дали и не желите да одговарате на питања по мојој процени сада, ако то буде тако ја ћу морати да се обратим већу. Дакле, Ви сте

овде позвани да одговарате на питања и уколико сте психо-физички способни Ви морате да одговате на питања.

Сведок Јово Личина: Па ја и одговарам на питања.

Адв. Сима Кнежевић: Е у реду.

Сведок Јово Личина: Ја и одговарам.

Адв. Сима Кнежевић: Онад смо се договорили. Мислио сам се којим редом да Вас питам али је можда најбоље и најприродније да идемо хролошки, па бих Вас прво питао где сте живели пре отпочињања сукоба у Хрватској?

Сведок Јово Личина: У Осијеку.

Адв. Сима Кнежевић: Мало прецизније.

Сведок Јово Личина: У Осијеку.

Председник већа: Које насеље?

Сведок Јово Личина: Насеље стадионско.

Адв. Сима Кнежевић: Адреса?

Сведок Јово Личина: Стадионско насеље 118.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Са ким сте живели?

Сведок Јово Личина: Ја и жена.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Јесте ли живели у кући или згради?

Сведок Јово Личина: У кући.

Адв. Сима Кнежевић: У кући. Није спорно већ одавно да познајете Саву Јовановића?

Сведок Јово Личина: Познајем, како не,00.23.10..

Адв. Сима Кнежевић: Где је Саво Јовановић становао у то време?

Сведок Јово Личина: Трећа кућа од мене.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Са ким је живео Саво Јовановић?

Сведок Јово Личина: Има три кћери и жену.

Адв. Сима Кнежевић: Чиме се бавио Саво Јовановић? Рекли сте нам.

Сведок Јово Личина: Превозник је био.

Адв. Сима Кнежевић: Превозник?

Сведок Јово Личина: Да, приватни превозник.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли је имао свој камион?

Сведок Јово Личина: Јесте.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли се сећате како је изгледао тај камион?

Сведок Јово Личина: Плаве боје, плав камион.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли знате марку?

Сведок Јово Личина: Е богами не, „Дајц“, „Дајц“ је био.

Адв. Сима Кнежевић: Добро, што не знате, не занте.

Сведок Јово Личина: Да, „Дајц“ је био.

Адв. Сима Кнежевић: „Дајц“, добро. Да ли сте познавали Живка Пеулића и његову супругу?

Сведок Јово Личина: Јесам.

Адв. Сима Кнежевић: Где су они становали?

Сведок Јово Личина: Они су мало ниже мене једно 50 метара, исто у једном реду.

Адв. Сима Кнежевић: С ким су они живели у домаћинству?

Сведок Јово Личина: Па они су имали два сина и њих двоје, а баба је била обашка и тај деда, његова мати, нису са њима живели.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Што се тиче напада на Пеулића на њихову кућу, Ви сте изјавили да се то догодило 10.07.1991.

Сведок Јово Личина: Да.

Адв. Сима Кнежевић: У том смислу сам ја приложио материјални доказ већу које веће има код себе где Комитет који је Савезна влада тада формирала, Комисија експерата, везано за догађаје у Хрватској из тог периода констатовала да се то догодило 11.јула и да о томе постоји видео запис ХТВ-а и ТВ „Политике“.

Сведок Јово Личина: Гледајте нешто, толико година можда, можда су погрешили за један, али то је ту, у седмом мјесецу.

Адв. Сима Кнежевић: Добро, дозвољавате да је могуће да је то било 11.?

Сведок Јово Личина: Може бити, да, јер датум не могу рећи.

Адв. Сима Кнежевић: За данас је позват као сведок и Саво Липовина, да ли познајете Саву Липовина?

Сведок Јово Личина: Па сам доље видио Саву Липовину и ја сам га познавао али он се мени потпуно измјенио, други човек, остарио, ослабио па га чак сад нисам ни позна ту кад је дошо, него кад ми се представио онда ми реко ко је, шта, и онда сам се сјетио али ја кажем Саво па ти си ми се пуно промјенио, да смо се неће срели не би се познали.

Адв. Сима Кнежевић: Јесте ли га знали пре отпочињања сукоба или после?

Сведок Јово Личина: Па прије сам га знао, прије рата једно два пута, три смо се срели код њих.

Адв. Сима Кнежевић: А знате где је он живео?

Сведок Јово Личина: Како не бих, био сам код њега код куће.

Адв. Сима Кнежевић: У ком месту је живео?

Сведок Јово Личина: У Силашу, ја мислим Силаш, Силаш.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Да ли га је Саво Јовановић познавао?

Сведок Јово Личина: Они су, Саво је био превозник и један и други, па онда су се ваљда познавали, ја мислим да су се познавали.

Адв. Сима Кнежевић: Као колеге превозници?

Сведок Јово Личина: Као колеге, онда су се познавали.

Адв. Сима Кнежевић: Ако узмемо као тачку раздвајања овај напад на кућу Пеулића, пре напада на кућу Пеулића да ли сте Ви и Саво Јовановић одлазили код Саве Липовине? Да ли су Пеулићи одлазили?

Сведок Јово Личина: Не, нисмо одлазили код Саве.

Адв. Сима Кнежевић: Пре овог догађаја?

Сведок Јово Личина: А прије смо одлазили, да, прије тога да.

Адв. Сима Кнежевић: А Пеулићи, Живко Пеулић и његова деца?

Сведок Јово Личина: Па, Пеулићева је жена била тамо, није Пеулић.

Адв. Сима Кнежевић: Жена његова је била у Силашу?

Сведок Јово Личина: Јесте, кад сам и ја био, дошо код њега, сам њи затеко.

Адв. Сима Кнежевић: Кад је то било?

Сведок Јово Личина: Не знам.

Адв. Сима Кнежевић: Кад узмемо репер напад на кућу Пеулића, пре тог напада или после?

Сведок Јово Личина: Пре напада, прије, прије напада, е не, прије напада су били, да, да, прије напада.

Адв. Сима Кнежевић: А да ли сте после напада на кућу Пеулића такође били у Силашу код Саве Липовине?

Сведок Јово Личина: Не знам, они су остали код...

Адв. Сима Кнежевић: Ви, Ви, Ви да ли сте?

Сведок Јово Личина: Ја, не, никада, не.

Адв. Сима Кнежевић: Можете ли нам само у реченици – две, рећи када сте ујутру после тог, кад је почео напад на кућу Пеулића Ви сте побегли из куће и кренули сте према Тењу, то је било рано јутро колико сте изјавили.

Сведок Јово Личина: То је јако рано јутро, четири-пет ...00.28.05..

Адв. Сима Кнежевић: А у Тење сте стигли према Вашој изјави негде око поноћи?

Сведок Јово Личина: Око поноћи.

Адв. Сима Кнежевић: Како сте ушли у Тење, са које стране, са стране Осијека или?

Сведок Јово Личина: Не, с ове стране од Антуновца.

Адв. Сима Кнежевић: Од Антуновца?

Сведок Јово Личина: Јесте, ту сам ушо.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли се сећате ко Вас је нашао у селу?

Сведок Јово Личина: Ко ме напо?

Адв. Сима Кнежевић: Не ко вас је напао, него ко вас је нашао?

Сведок Јово Личина: Кад сам ја дошо у Тење срела су ме два човека, ја се не сјећам који су и оставили ме, они су патролирали са улице и они су мене питали и одвели су мене ти људи али не знам ја ко ме дочеко.

Адв. Сима Кнежевић: Добро, не морате имена. Где су Вас одвели онда?

Сведок Јово Личина: Кажем ти горе у ту зграду, ту је било новинара и људи пуно, ја се не могу сјећати ти мене новинари сликају, испитувају, ја кажем немојте ме снимати ради фамилије, да ме прикажу.

Адв. Сима Кнежевић: Добро, а где сте преноћили ту ноћ?

Сведок Јово Личина: Ту сам преноћио код сестре, сестру имам у Тењу.

Адв. Сима Кнежевић: Сестру у Тењу?

Сведок Јово Личина: Да.

Адв. Сима Кнежевић: И код ње сте преноћили?

Сведок Јово Личина: Преноћио код ње.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Жарка Чубрила када сте упознали?

Сведок Јово Личина: У Тењу сам га упознао.

Адв. Сима Кнежевић: У том периоду када сте дошли јесте ли га знали пре рата?

Сведок Јово Личина: Ја њега се не сећам никада, само сам му знао тату јер му је био милиционер, њега нисам познавао.

Адв. Сима Кнежевић: Њега сте упознали након отпочињања сукоба?

Сведок Јово Личина: Јесте, да.

Адв. Сима Кнежевић: Покушали смо да сазнамо како сте се упознали из ове изјаве коју сте овде дали, ја не уем да закључим то?

Председник већа: Молим вас само без коментара, него питање.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Како сте упознали Жарка Чубрила?

Сведок Јово Личина: Жарко Чубрило био је у команди горе па у команди је, лако ти је упознати овде ко је судија, ко је, у томе је ствар. Да је био обични, рецимо, војник онда га не би упознао, у томе је ствар.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли се сећате како сте се упознали, то питам или се не сећате или шта ја знам?

Сведок Јово Личина: Па у команди је лако познати ко је ко, јер се мораш обратити рецимо, некада. Ја се нисам обраћа њему, ако нешто треба Јови су се обраћали.

Адв. Сима Кнежевић: Кад је било тај период када сте се упознали? Да ли је то било после напада на кућу Пеулића или пре напада?

Сведок Јово Личина: Ма после напада, када сам дошао у Тењу онда смо се упознали.

Адв. Сима Кнежевић: Онда сте упознали Жарка Чубрила?

Сведок Јово Личина: Да, нисам ја познавао никад тога Чубрила.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Када вам је, нешто сте већ говорили на питање тужиоца, кад Вас је Тешо послао у команду да се јавите у команду, кога сте тада срели у команди?

Сведок Јово Личина: Па људи то сам реко све.

Адв. Сима Кнежевић: Знам да сте рекли.

Председник већа: Можете поновити, није проблем.

Сведок Јово Личина: То сам реко.

Председник већа: Знам да сте рекли, једино...

Сведок Јово Личина: То имате записано.

Председник већа: Само тренутак, да Вам објасним једну ствар. Не морате да одговарате на питања која Вас могу довести, то сам рекао, до кривичног гоњења. Али ово није то питање, значи ово је питање кога сте срели у команди.

Сведок Јово Личина: Кад сам дошо у команду кад су ме позвали, то сам ја све говорио и то је све уписано.

Адв. Сима Кнежевић: Ви сте доста тога рекли али сада се саслушавате и морате одговарати на питања.

Сведок Јово Личина: Па ја и одговарам на питања.

Председник већа: Кажите кога сте срели?

Сведок Јово Личина: На сва питања ћу ја одговорити.

Председник већа: Па ево кажите кога сте срели у команди?

Сведок Јово Личина: Чујте, па ја сам, то је уписано.

Председник већа: Добро, знам да је уписано али кажите кога сте срели у команди, ко је био у команди?

Сведок Јово Личина: У команди?

Председник већа: Ко је био?

Сведок Јово Личина: Па био Чубрило и овај, они су ме срели, ето то могу одговорити.

Председник већа: Па добро, то сте и рекли.

Сведок Јово Личина: То сам реко и више немам шта.

Адв. Сима Кнежевић: Видели сте Чубрила и овај? Који је овај?

Председник већа: Кога још?

Сведок Јово Личина: Мацакања.

Адв. Сима Кнежевић: И Мацакању?

Сведок Јово Личина: Јесте.

Адв. Сима Кнежевић: Добро.

Сведок Јово Личина: Ето то сам реко и то је уведено све.

Адв. Сима Кнежевић: И кад сте их срели шта је тад било?

Сведок Јово Личина: Већ сам то испричо, то све уписано.

Адв. Сима Кнежевић: Ја Вас молим да одговорите на питања.

Сведок Јово Личина: Ви мене питате а ја Вама одговарам.

Адв. Сима Кнежевић: Председниче.

Председник већа: Ја га не могу натерати да одговори.

Сведок Јово Личина: И пред свима овим судијама одговарам пред свима вама.

Председник већа: Немојте да сте неозбиљни. Кажите, кад сте били у команди, кажете срели сте Мацакању, шта Вам је он тада рекао шта да урадите?

Сведок Јово Личина: Госпон судија, то сте ме питали кад сам био.

Председник већа: Нисам Вас ја питао, питао је колега пре мене који је.

Сведок Јово Личина: Не знам који је, а то је уписано.

Председник већа: Шта Вам је он рекао да урадите?

Сведок Јово Личина: И код тога ја стојим.

Председник већа: Стојите, али морате да кажете и овде при чему стојите.

Сведок Јово Личина: Ја сам то реко.

Председник већа: Па кажите ево, кога сте срили?

Сведок Јово Личина: Па ја сам реко један пут и код тога стојим шта сам реко.

Председник већа: Морате да одговорите на питања, ја не могу да знам шта сте рекли.

Сведок Јово Личина: Па не, ја одговорам на питања.

Председник већа: Не одговарате, не одговарате.

Сведок Јово Личина: Одговарам, одговарам.

Председник већа: Кога сте срили?

Сведок Јово Личина: Па реко сам да сам срео Жарка и Мацакању.

Председник већа: Ето. И даље, шта је било даље?

Сведок Јово Личина: Све оно што сам реко да сад понављам, то сам реко све како јесте.

Председник већа: Изволите питања па ћемо да видимо.

Адв. Сима Кнежевић: Па то је питање председниче.

Председник већа: Рекао је да је срео Мацакању и Чубрила.

Адв. Сима Кнежевић: Питање је то што сте и Ви рекли, шта је даље било?

Сведок Јово Личина: Па не, то је било и тако и готово.

Председник већа: Шта је тако било?

Сведок Јово Личина: Што сам говорио то је код вас.

Председник већа: А шта је даље било?

Сведок Јово Личина: Ништа, па даље је било то сам све реко шта је било, све сам ја то говорио.

Председник већа: Можете све ово да одговорите у року од 10 минута, да поновите то што сте рекли да се не би, да вам не би извлачили речи, кажите шта је било.

Сведок Јово Личина: Гледајте нешто, све што сам говорио до тог стојим, ако ја нешто криво затворите ме.

Председник већа: Сад су вам поставили питање, морате да одговорите на питање.

Сведок Јово Личина: Не, ја како сте ми поставили питање прије тако ми и сад постављате питања, разумјете сада. Како сте ме питали прије тако ми сад постављате питање, а код тога питања ја стојим и остајем и немам више шта додавати.

Адв. Сима Кнежевић: Председниче, мени је онда онемогућено узимање.

Председник већа: Поставите Ви питање а ја ћу да видим да ли ће он хтети да одговори.

Адв. Сима Кнежевић: Па да бих поставио следеће мора ми одговорити шта је било после тога, када је срео Чубрила и Мацакању?

Сведок Јово Личина: После тога ја сам, опет вам кажем, ја сам то испричо прије, то је све тамо.

Адв. Сима Кнежевић: Господине Личина, ја сам прочитао све што сте Ви рекли.

Сведок Јово Личина: Јесте, онда?

Адв. Сима Кнежевић: И сви су овде прочитали шта сте Ви рекли.

Сведок Јово Личина: И ја код тога све стојим.

Адв. Сима Кнежевић: Али се Ви сада саслушавате и дужни сте да одговарате на питања.

Сведок Јово Личина: Јесте, ја одговарам на питања.

Адв. Сима Кнежевић: Није одговор на питање „пише вам тамо“, то није одговор на питање.

Сведок Јово Личина: Не, ја сам што сам прича прије тог стојим код тога и више не. Ви како хоћете, радите шта хоћете.

Председник већа: Ми ћемо ценити његов исказ какав је дао, он неће да одговара тренутно на питања.

Сведок Јово Личина: Добро, ви радите шта хоћете. Ја сам реко шта је и како је и ето, што сте ме питали.

Адв. Сима Кнежевић: Ако сведок одбија, а одбија да одговара на питања, илузорно је да ја постављам било које питање.

Сведок Јово Личина: Па не мора, ја одбијам, ја само кажем оно што сам реко прије код тог стојим, а да сад ви мене питате неке, не.

Председник већа: Питање је зашто нећете да се сад изјашњавате, да ли имате неки разлог зашто сад нећете да се изјасните?

Сведок Јово Личина: Не, али ја сам се изјаснио једном. Госпон судија, Ви имате пред собом па прочитајте овде пред свију.

Председник већа: Имам ја све, ако стојите иза тога онда слободне поновите и овде. Ја могу да прочитам Ваш исказ, ништа, нема разлике, сви знају, сви ће чути то што сте рекли.

Сведок Јово Личина: Гледајте нешто, ја два пута не понављам, ја сам код тог осто и зато сам се заклео пред Богом драгим да говорим истину и то сам реко а даље нећу да причам. Ја сам испричио своје, ако ми не верујете.

Председник већа: Не мора да понавља ако сматра да ће то њега да оптужи за кривично дело, можда он има такав приступ.

Адв. Сима Кнежевић: Председниче, ако неће да одговара на питања онда је илузорно да ја постављам питања.

Председник већа: Пробајте, ја ћу да видим, можемо да покушамо. Наставите Ви с питањима, али ово је сада постал. Изволите.

Адв. Сима Кнежевић: Немам шта да наставим кад ми не одговори на питање које се надовезује на ово питање.

Председник већа: Пређите на следеће па ћемо да видимо.

Сведок Јово Личина: Па надовезујете се на прошла питања, шта ја имам више. Ја само стојим код прошлог питања и ништа више и сад ви.

Адв. Сима Кнежевић: То што стојите код онога што сте рекли треба сада да кажете. То је цела мудролија и до сада смо могли можда и да завршимо.

Сведок Јово Личина: Ја сам реко, и вама свима кажем што сам прије казо код тог стојим и заклињем се и више, имате пред собом и готово.

Адв. Сима Кнежевић: Дужни сте да одговорите на питања.

Сведок Јово Личина: Ја знам шта сам дужан.

Председник већа: Не мора да одговара ако сматра да ће њега то да оптужи за кривично дело али.

Адв. Сима Кнежевић: Па нека каже.

Адв. Бранко Димић: Извињавам се, можда бих ја имао неколико питања сада колега испитује, па се ја мешам, али у сваком случају понавља се сад ова, понавља се он из питања у питање он одбија без законског основа да сведочи. Ту су испуњени услови за новчано кажњавање. Ја знам да ћете се смејати сад сви али ја то морам да кажем. Дозволите. Ако му буде изречена новчана казна а он не плати новчану казну због тога што је одбио да сведочи по Закону о извршном поступку извршни дужник може да иде у затвор зато што није платио казну, значи у крајњој линији ако водимо сви до овога, није то без везе прича да неко лежи у затвору зато што је одбио да сведочи. Молим. У сваком случају, молим да опоменете сведока да је дужан да одговара на питање и да му припретите.

Председник већа: То смо му рекли и рекли смо му да има своје право и рекли смо му да не мора да одговара на питања ако сматра да ће себе довести до кривичног гоњења.

Адв. Сима Кнежевић: Па и то морам да кажем, ако постоји разлог да не одговори мора да га каже.

Председник већа: Не мора да каже.

Адв. Сима Кнежевић: А разлог није „ја сам то вама већ рекао“.

Сведок Јово Личина: Ја само што сам и прије реко читајте, код тог стојим, а да ја опет вама појединцима речем.

Председник већа: Морате да одговорите, Ви сте пред судом.

Сведок Јово Личина: Гледај нешто, ја сам одговорио да остајем код тога што сам вам.

Председник већа: И прошли пут када сте давали питање били су присутни браниоци, је ли тако, па што сад не би изнели оно што сте рекли испред ових истих бранилаца и испред овог истог, само што је промењено веће.

Сведок Јово Личина: Не, ја сам казо пред свима вама, и браниоци и свиме.

Заменик тужиоца: Ја се извињавам.

Сведок Јово Личина: Ви можете мене казнити колико хоћете, казните, мене Бог казнио већ, готово.

Председник већа: Да ли постоји разлог зашто нећете да кажете? Зашто нећете да изнесете кад сте већ изнели, је ли постоји неки разлог, је ли се плашите нечег или имате неки разлог зашто не желите да одговарате не питања?

Сведок Јово Личина: Па ја сам то изнео једном, имам разлог.

Председник већа: Који је разлог?

Сведок Јово Личина: Имам разлог, што је то 20 година и више па да ја сад својом јадном главом размишљањам.

Председник већа: Ако се не сећате онда можете да кажете „не сећам се“ али треба да одговорите на питање.

Сведок Јово Личина: Па не могу ја, ја само кажем код онога што сам изговорио прије код тог стојим и немам шта. Ви мене тужите, нек платим казну колко хоћете али ја код тог стојим, а за ово друго што знам, знам, што не знам не знам.

Заменик тужиоца: Председниче, могу ли да се обратим сведоку?

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца: Дајте молим вас ево, све сте нам лепо објаснили и све нам је то јасно...

Сведок Јово Личина: Јесте, свака часта.

Заменик тужиоца: Али како ми Вас разумемо овде, дајте разумите и Ви нас.

Сведок Јово Личина: Да.

Заменик тужиоца: Одговарајте на постављена питања само у смислу онога што се сећате, не тражимо ми од Вас да Ви сад, нити ми тражимо да Ви понављате ово што сте већ рекли али ајте концентришите се па да ово завршимо у најкраћем могућем року. Је ли може тако?

Сведок Јово Личина: Па знам, ако има ово ја могу поновити сто пута.

Заменик тужиоца: Јесте, али морате...

Председник већа: Нема то потребе, само молим вас, чули сте питање.

Заменик тужиоца: Јесте, да Вас не, да не објашњавамо ми Вама законску процедуру и да ми не улазимо у то, дајте молим вас одговорите.

Председник већа: Нема потребе, тужиоче, нема потребе, довели смо овог сведока само...

Заменик тужиоца: Извините.

Председник већа: Ја могу новчано да Вас казним али тренутно не желим да користим ова средства новчаног кажњавања јер Ви кажете да остајете при овом. Одговорите само кратко на питање, значи да ли остајете при оном што сте рекли ако остајете....

Сведок Јово Личина: Јесте.

Председник већа: Добро, ако Вас пита одбрана ког сте видели ако се сећате, сећате, ако се не сећате кажете не сећам се, па ћу Вам ја предочити оно што сте онда рекли. Изволите, поставите питања преко. Можете преко мене.

Адв. Сима Кнежевић: Питање понављам, шта је било након сусрета његовог са Чубрилом и Мацакањом?

Председник већа: Да ли се сећате шта је било кад сте се сусрели? Јесте ли изашли испред куће, јесте ли изашли испред овога?

Сведок Јово Личина: Ја се, јел да Вам одговорим опет?

Председник већа: Одговорите, ајде, ту сам ја, слушам.

Сведок Јово Личина: Реко нам је командир да одемо да се јавимо, каже треба неке спровести за размену неке затворенике.

Председник већа: Добро.

Сведок Јово Личина: Ми смо кад смо горе дошли на кат код њих и они иду из канцеларије.

Председник већа: Ко? Мацакања и Чубрило?

Сведок Јово Личина: И Чубрило. Е да, и носе шпагу у рукама, е сад смо дошли доле, видим ја низа степенице пусти су неке људе тамо и мени дали шпагу и Сави да их вежемо. Кад смо их повезали каже...

Председник већа: Ко каже? Ви показујете прстом, ја морам да знам ко. Чубрило? Ко? Мацакања? Ко вам каже?

Сведок Јово Личина: Не Чубрило, каже, иду унутра, они су ишли редом како кога повеже тако ишао редом у камион. И кад смо сели он каже Чубрило „Уђите унутра“ и он је затворио станицу и спустио цераду и тако.

Председник већа: Добро, Ви сте значи били у камиону кад су људи ушли?

Сведок Јово Личина: Јесте.

Председник већа: Ко је био, Ви и?

Сведок Јово Личина: И Саво покојни.

Председник већа: После тога?

Сведок Јово Личина: Онда смо отишли, ја мислим идемо и онда смо стајали смо у Силашу.

Председник већа: Добро, стаћемо сад ту. Изволите сад питање.

Сведок Јово Личина: Онда смо отале кренули кроз једно село које ја не познам, дошли смо у Боботу. Тамо смо стајали пред једном зградом, они су отишли оба два у ту.

Председник већа: Која оба два?

Сведок Јово Личина: Мацакања и.

Председник већа: У Боботи?

Сведок Јово Личина: У Боботи у ту зграду.

Председник већа: Јесте ли излазили ви из камиона?

Сведок Јово Личина: Не, ми смо остали у камиону.

Председник већа: Са овим људима?

Сведок Јово Личина: Да, и они кад су се вратили сјели у камион, отишли смо према једном селу, како се зове, ја не знам. Тамо у једној шуми, свратили су у шуму и Мацакања остао у камиону, сједио, а он је отворио страницу и ми изашли, њима наредили да излазе и како су излазили он их је.

Адв. Сима Кнежевић: Тај део...

Председник већа: Само тренутак да чујемо сада, сад смо дошли, сад је сведок почео да прича.

Сведок Јово Личина: Ту их је побио и вратили смо се у камион. Каже мени и Сави „Сјете у камион“ и врати опет страницу, спусти цераду.

Председник већа: Ви сте и даље били назад у камиону остали кад сте се враћали?

Сведок Јово Личина: Кад су они изашли из камиона ми смо се вратили у камион и вратили смо се за Тење.

Председник већа: Изволите, чули сте шта је било после.

Адв. Сима Кнежевић: Питање које сам хтео да поставим јесте да сам тај догађај, значи догађај ликвидације цивила да нам испричате мало детаљније.

Председник већа: Па је његово да ли ће испричати детаљније или не. Рекли сте, само да се вратимо, рекли сте да су излазили из камиона.

Сведок Јово Личина: Да.

Председник већа: Је ли излазио један по један?

Сведок Јово Личина: Један по један излазили.

Адв. Сима Кнежевић: Где сте се Ви налазили?

Председник већа: Само тренутак, јесте ли их Ви спуштали из камиона или су они сами излазили?

Сведок Јово Личина: Наредио им је да иду доле и они сами скакали доле су излазили.

Председник већа: Је ли неко нешто причао, рекао нешто? Је ли неко причао од тих људи нешто, је ли рекао неко?

Сведок Јово Личина: Не, не, ћуте људи, ћуте.

Председник већа: Кажете Мацакања је остао у камиону.

Сведок Јово Личина: Да, а ја смо и Саво.

Председник већа: А где сте ви стајали? Ево чули сте питање.

Сведок Јово Личина: Ми смо иза камиона овако стајали.

Председник већа: Иза?

Сведок Јово Личина: Да.

Председник већа: Је ли камион био окренут овако...

Сведок Јово Личина:окренут овако а ми смо с ове стране, они су били овако.

Председник већа: Само тренутак. Је ли камион био паралелно са путем или је био?

Сведок Јово Личина: Окренут у шуму, натрашке.

Председник већа: Натрашке?

Сведок Јово Личина: Да.

Председник већа: А ви сте били где, у шуми или на путу?

Сведок Јово Личина: Покрај камиона, камион је био у шуми, једно 5-6 метара у шуму ушао.

Председник већа: Изволите питања преко мене.

Адв. Сима Кнежевић: Да, да ли су ти цивили који су излазили пролазили поред вас и поред Саве?

Сведок Јово Личина: Не, не, нису они покрај мене, они су тако стали право.

Адв. Сима Кнежевић: Колико сте ви били далеко од места са кога они силазе?

Сведок Јово Личина: Одмах уз камион.

Адв. Сима Кнежевић: Па јесу ли пролазили поред Вас и Саве?

Сведок Јово Личина: Не, они су натрашке ишли, ми смо били с ове дуже стране.

Адв. Сима Кнежевић: Цивили који су излазили из камиона јесу ли када су излазили пролазили поред Вас и Саве? Јесу ли морали да прођу?

Сведок Јово Личина: Па не могу проћи, е они су, кад идеш натрашке, а ја с ове стране стојим, а ово је чело камиона, врата, а ми смо овде с ове стране били.

Председник већа: Ви сте били са стране камиона?

Сведок Јово Личина: Јесте, да. И кад је све било готово ми одален уђемо горе, затворе странице и ајд ћао.

Адв. Сима Кнежевић: Господине Личина, питање уопште није компликовано и молим Вас да ми одговорите децидно.

Сведок Јово Личина: То сам Вам одговорио.

Председник већа: Рекао је да је стајао са стране.

Сведок Јово Личина: Ја сам Вам то одговорио.

Адв. Сима Кнежевић: Стојали сте са стране камиона.

Сведок Јово Личина: Ево ово је...

Адв. Сима Кнежевић: Колико далеко од камиона ако се сећате?

Сведок Јово Личина: Па одмах овако уз овај камион.

Адв. Сима Кнежевић: „Одмах овако“ не знам колико је.

Сведок Јово Личина: Па ово је камион, ово је чело врата, ово је страница.

Председник већа: Ви сте крај странице стајали?

Сведок Јово Личина: Ако разумјете.

Адв. Сима Кнежевић: Крај странице сте стајали?

Сведок Јово Личина: Па да.

Адв. Сима Кнежевић: Када цивили силазе из камиона, да ли силазе, скачу доле поред вас, јесте ви ту?

Сведок Јово Личина: Па јесам, они салазе.

Адв. Сима Кнежевић: Је ли Саво са друге стране, како говорите?

Сведок Јово Личина: Јесте да.

Адв. Сима Кнежевић: Јесте?

Сведок Јово Личина: Да.

Адв. Сима Кнежевић: А где је Чубрило?

Сведок Јово Личина: Па Чубрило био тамо стајао и како су они излазили он их је убијао.

Адв. Сима Кнежевић: Како их је убијао?

Сведок Јово Личина: Па са пушком.

Адв. Сима Кнежевић: Са пушком?

Сведок Јово Личина: Да.

Адв. Сима Кнежевић: Како?

Сведок Јово Личина: Није се чула пушка, он је их убијао и добро ајде.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли сте Ви гледали како он убија цивиле?

Председник већа: Јесте ли видели то?

Сведок Јово Личина: Ја кад сам улазио у камион с ове стране видим тамо рпу људи и ја, једно на друго мртви.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли сте гледали како он убија цивиле?

Председник већа: Да ли сте видели кад их је убио?

Сведок Јово Личина: Па видио сам, како не бих видио, па људи, видио сам. Ево сад сам вам све испричо, сад немам шта да вам кажем.

Адв. Сима Кнежевић: „Видио сам“ кажет, ја Вас поново питам, значи да ли сте гледали сам чин егзекуције?

Председник већа: Јесте ли видели сваког како или? Кажете нисте чули пушку.

Сведок Јово Личина: А пушка само мали глас се чује, не чује се далеко, мали пуцањ, цак може само чути рецимо кад на овоме дјелу, далеко не.

Адв. Сима Кнежевић: Значи, да ли сте гледали чин егзекуције?

Председник већа: Па рекао је да јесте, понављате исто питање.

Адв. Сима Кнежевић: Или сте окренули главу или шта сте радили?

Сведок Јово Личина: Па људи....

Председник већа: Браниоче, већ је рекао да је чуо, значи сад понављамо исто питање.

Адв. Сима Кнежевић: Ја нисам ни питао да ли је чуо.

Председник већа: Он каже да је гледао, рекао је.

Адв. Сима Кнежевић: Гледали сте егзекуцију како он убија једног по једног цивила?

Сведок Јово Личина: Па ја сам био овде а они су излазили и побио их је.

Адв. Сима Кнежевић: Па опет Ви.

Председник већа: Он каже да јесте.

Сведок Јово Личина: Ма ајде, па наравно.

Адв. Сима Кнежевић: Ја питам да ли сте гледали и видели?

Председник већа: Чули сте, браниоче.

Сведок Јово Личина: Па не, мога сам овако затворити очи, јел ме разумјете сада.

Адв. Сима Кнежевић: Ја само тражим...

Председник већа: Добро, видели сте, само одговорите.

Сведок Јово Личина: Па јесте видео сам да су побијени.

Адв. Сима Кнежевић: Гледали сте?

Сведок Јово Личина: Па видио сам све на рпи кад су побијени, а могао сам овако очи да их не видим.

Председник већа: Браниоче, немој више да понављамо исто питање, чули сте одговор.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли сте након тога прилазили тим људима који су убијени?

Сведок Јово Личина: Не, нигде нисам. Ја сам онда ушо у камион, нисам их ни погледао, видео сам најпре онако и готово и немојте ме. Ја сам реко...

Председник већа: Добро, чули смо.

Сведок Јово Личина: Све и код тог стојим и више немам шта да причам.

Адв. Сима Кнежевић: Немојте стално „Ја сам реко“.

Председник већа: Браниоче...

Адв. Сима Кнежевић:

Сведок Јово Личина: Не.....

Председник већа: Браниоче, можете да чујете мене, немојте се расправљати. Значи на Вама је да поставите питања.

Адв. Сима Кнежевић:упозорите сведока.

Председник већа: Чули сте.

Адв. Сима Кнежевић: Упозорите сведока, ја немам шта да се расправљам.

Сведок Јово Личина: Па добро решио сам и рекао сам и ја сам одговорио.

Председник већа: Само мало, само мало тише, не морате сад да одговарате.

Адв. Сима Кнежевић: „Тамо пише, тамо пише“, милион пута.

Председник већа: Чули сте, тражили сте шта сте, питања која сте поставили добили сте сад одговор. Изволите, има ли још неко питање?

Адв. Сима Кнежевић: Имам питање, у истражном поступку, то што кажете „ја сам то реко па сам реко“, истражни судија Вас је питао, значи то је записник...

Председник већа: Која страница?

Адв. Сима Кнежевић: 15 страница, записник од 24.10.2011. године.

Председник већа: Изволите.

Адв. Сима Кнежевић: Па овде негде при средини, мало доле, истражни судија је питао „Да ли сте овакав исказ још негде давали“ и Ви сте рекли да јесте.

Сведок Јово Личина: Јесте, кад су ме похватили Хрвати.

Адв. Сима Кнежевић: То бих Вас молио да нам кажете како је дошло до давања исказа у Хрватској?

Сведок Јово Личина: Па што сам, како сам.

Адв. Сима Кнежевић: Немојте ми рећи да сте и то причали. Значи одговорите ми.

Председник већа: Како је дошло до тога да у Хрватској дате исказ? Ето то је питање.

Сведок Јово Личина: Како дошло? Дошло што су оптужили, то ја мислим да имам што ми је Жарко донио, а ја да сам, да ми је то донео прије ја не бих, не бих ни ишо. То су оптужили га други, нисам ја.

Адв. Сима Кнежевић: Зашто су вас...

Председник већа: Само тренутак, Божа Видаковић, сат вам звони поново, сад је стао. Ваш сат је звонио мало пре.

Сведок Јово Личина: Ево, хоћете ово, стално чувам уза се.

Председник већа: Нема то потребе.

Адв. Сима Кнежевић: Молим вас само да одговарате на питања.

Сведок Јово Личина:00.51.24...

Председник већа: Само питање, само је било питање били сте у Хрватској и тамо сте дали исказ?

Сведок Јово Личина: Јесте.

Адв. Сима Кнежевић: Како је дошло до тога да тамо дајете исказ?

Сведок Јово Личина: Како дошло? Дошло је до тога што су оптужили ево у овоме.

Председник већа: Кога су оптужили? Јесу ли Вас оптужили?

Сведок Јово Личина: Оптужили мене и Саву али њега не спомињу, е ко је то сад писо, шта је било, како.

Адв. Сима Кнежевић: Кога не спомињу?

Сведок Јово Личина: Жарка нема ту, него мене и Саву да смо ми били покрај камиона, те људе што су одвежени, то.

Адв. Сима Кнежевић: Оптужили су Вас и Саву, а Чубрила нису помињали?

Сведок Јово Личина: Да.

Адв. Сима Кнежевић: Али какве има везе то са Вашим саслушањем? Ја Вас питам на који начин је дошло до Вашег саслушања у Хрватској?

Сведок Јово Личина: Ма добро, реко сам вам ја, ето тако дошло.

Председник већа: Ја Вас опет опомињем да не морате да одговарате ако Вас може довести до тешке срамоте и кривичног гоњења.

Адв. Сима Кнежевић: Али мора да каже онда, мора да каже зашто.

Сведок Јово Личина: Не морам казати више ништа. Сад ћу ћутити, ја сам све реко.

Председник већа: Не, не морате да ћутите, само. Одговорио је на питање, био је оптужен, чули сте и сами, мислим нема потребе да вам ја предочим шта је он рекао, чули сте.

Адв. Сима Кнежевић: Па председниче, шта ми је одговорио. Ја питам како је дошло до његовог саслушања у Хрватској? Како је дошло?

Сведок Јово Личина: Не морам ти рећи ништа више и готово, истерајте ме ван ил затворте.

Председник већа: Добро, чули смо. Идемо даље, суд ће ценити његов исказ.

Сведок Јово Личина: Ја сам реко.

Адв. Сима Кнежевић: Нећете да одговорите на ово питање?

Сведок Јово Личина: Ја тебе кажем нећете да одговорите. Не знам. Ја сам вам показива, али ви нећете ни то да узмете да прочитате.

Председник већа: Добро. Кажете да су Вас оптужили тамо. Кад сте отишли у Хрватску из ког разлога сте отишли?

Сведок Јово Личина: Ја сам отишо да се одјавим. Чим сам дошо у СУП одмах су ме покупили и отерали ме горе на кат.

Председник већа: И тада сте дали исказ?

Сведок Јово Личина: Да, мораш дат.

Председник већа: И пустили су Вас после?

Сведок Јово Личина: Па мора дати, кад вришти на тебе, залећава се на тебе да ошамари и туче.

Адв. Сима Кнежевић: Јесу ли вам претили тамо? Кажете залетио да вас туче, јесу вам претили?

Сведок Јово Личина: Па јесу ми претили, јесу ми претили, јесу скакали на мене, а ишо сам да се одјавим, одјаву дам да ми може пензија стизати овамо и све јер не могу док се не одјавим. Морам овде однети тамо па да се одјавим.

Адв. Сима Кнежевић: А шта су тражили од Вас, зашто су Вам претили, скакали на Вас, како кажете?

Сведок Јово Личина: Па свашта.

Адв. Сима Кнежевић: Шта су тражили од Вас?

Сведок Јово Личина: Па да кажем шта је било и како. Знају они све шта је било то су они дојавили све. Дојавили, и ко јавио у овоме што вам ја показивам што су писали мене и Саву покојног и те људе што су водили, ко то јавио, нису они мени рекли тај и тај јавио, већ знате ли шта од тога.

Адв. Сима Кнежевић: Ја Вас питам за Ваше сведочење.

Председник већа: Па рекао је.

Сведок Јово Личина: Па реко сам.

Адв. Сима Кнежевић:не могу знати шта је било са другима, ја само Вас питам.

Председник већа: Чули сте шта се и како се десило, изволите питање.

Сведок Јово Личина: Не дај боже да ти одеш тамо.

Адв. Сима Кнежевић: На следећој страни 16 истог записника, рекли сте „Јесу, метили су они мени заштићен сведок“, дакле, питање је...

Сведок Јово Личина: Па јесте кад су ме одвезли у суд, они су ме водили.

Адв. Сима Кнежевић: Добро, па опишите кажите пар реченица.

Сведок Јово Личина: Па јесте, питали ме како сте дошли да кажем. Ја кажем убиће ме неко ако кажем, тако, е у том је била ствар.

Председник већа: Чули сте.

Адв. Сима Кнежевић: Па опишите мало.

Сведок Јово Личина: Ето то је било и то вам јасно кажем како је било, то. Доста ми је било кад су они затрчи се, трчи на мене па да ме.

Адв. Сима Кнежевић: То је био први исказ кад сте давали?

Сведок Јово Личина: У СУП-у кад сам био, да, нису у суду ништа ме тукли, нег вамо у СУП-у одвели ме горе на кат, па њих три-четири са стране да видиш шта би било. Е добро сам и жив.

Адв. Сима Кнежевић: Добро, па испричајте.

Сведок Јово Личина: Добро сам и жив.

Председник већа: Чули смо.

Адв. Сима Кнежевић: Нико вам не брани.

Сведок Јово Личина: Добро, ништа.

Председник већа: После тог догађаја кад сте отиши у суд и кад сте дали исказ и долазите, морам да се надовежем, долазите овде у Београд кад сте позвани, овај исказ што сте дали, је ли вам тад неко претио?

Сведок Јово Личина: Каде?

Председник већа: Овде у Београду?

Сведок Јово Личина: Не, није ми претио нико ништа, нег само код њих кад сам дошо да се одјавим, они одмах чим сам дошо на шалтер да питам гдје ћу да се јавим, оно већ њих двојица слетише доље степенице па са мном горе. А јој кад се сјетим...

Адв. Сима Кнежевић: Добро.

Сведок Јово Личина: Кад се сјетим муке моје.

Адв. Сима Кнежевић: Ја више не бих имао питања. Хвала.

Председник већа: Добро. Изволите. Станите код Вашег браниоца па поставите питање.

Опт. Жарко Чубрило: Добар дан Јово.

Сведок Јово Личина: Добар дан.

Опт. Жарко Чубрило: Да идем и ја...

Председник већа: Само питање, Чубрило, Ви га знате, видим да му се обраћате именом, знате га?

Опт. Жарко Чубрило: Не.

Председник већа: Па како кажете „добар дан“?

Опт. Жарко Чубрило: Па добар дан Јово или добар дан господине Личина. Је ли то сад?

Председник већа: Па битно је, ја кад неког не познајем не обраћам му се именом али ајде. Изволите. Кад неког не знам не зове га поименце, али добро.

Опт. Жарко Чубрило: Не, ја сам сад мало под утиском како се сведок понаша.

Председник већа: Добро, само Вас питам да ли сте га познавали пре овог догађаја?

Опт. Жарко Чубрило: Не, не.

Председник већа: Изволите.

Опт. Жарко Чубрило: Ја бих сад наставио са питањем управо код овог сведочења у Осијеку да ту кренем ја. Да ли по Вашем сећању сте давали тамо два исказа или један исказ те 2007. године кад сте били у Осијеку?

Председник већа: Да ли се сећате?

Опт. Жарко Чубрило: Да ли се сећате колико сте исказа давали?

Сведок Јово Личина: Не знам. Ја сам само тамо исказ дао и овде што сам једно дао у суду и никад више.

Председник већа: Значи један у суду код њих?

Сведок Јово Личина: Овде и тамо један, ништа више.

Председник већа: Добро.

Опт. Жарко Чубрило: Господине Личина онда, идемо званично. Предочићу Вам сада, ако суд дозвољава та два исказа.

Председник већа: Не можете да предочавате, не, не можете да предочавате оно што иде као заштићени сведок зато што суд то још није прихватио као исказ нити као доказ у току поступка. То је исказ који је дат у Хрватској, ја немам доказа ко је био.

Опт. Жарко Чубрило: Извињавам се господине судија.

Председник већа: Можете само предочавати ово што је рекао овде у Србији и овај његов исказ.

Опт. Жарко Чубрило: Тај је заштићени сведок је...

Председник већа: Ја не знам ко је заштићени сведок.

Опт. Жарко Чубрило: Дозволите ми, адреса његова је ту, мало пре смо чули да је он из Стадионског насеља број 13.

Председник већа: Не, не можете то да предочавате. Можда је неко други дао, Хрватска нам није доставила о коме се ради тако да ја не могу да користим то тренутно као доказ, нити ће нам можда доставити. Тако можете да користите овај исказ који је он дао пред нашим судом.

Опт. Жарко Чубрило: Ништа. Онда одустајем и ја ако ћемо овако да не могу ништа да питам.

Председник већа: Можете, што је рекао овде, не можете да поставите оно што је.

Опт. Жарко Чубрило: Па не могу ја господине судија га крстити, он је говорио једно у Београду, а друго је говорио у Осијеку, како да накрстим то испитивање.

Председник већа: Ја сам рекао поставите питања.

Опт. Жарко Чубрило: Овде је говорио једно, тамо говорио друго.

Председник већа: Ја сам рекао да то није прихваћено као доказ у току поступка, то је био предлог Тужилаштва.

Опт. Жарко Чубрило: Па како сте прихватили кад је тужиља предложила заштићеног сведока курира?

Председник већа: То још нисмо завршили, кад будемо о томе одлучили моћи ћете да постављате, да ли ће суд уопште прихватити такав доказ имајући у виду да он није добио заштиту у нашем суду, нити је по нашем закону, а ми то не можемо прихватити од Хрватске јер сасвим је други поступак тамо. Ако Ви немате питања, имате, изволите. Само се представите.

Опт. Божо Видаковић: Ја сам Божо Видаковић. Ја Вас никад у животу нисам видео, то сте Ви исто потврдили али ме занима...

Председник већа: То је већ речено, само питање.

Опт. Божо Видаковић: Занима ме, пошто сам ја у Осијеку оптужен да сам ја био с вама присутан код те егзекуције, ко је возио камион, возач ко је био?

Председник већа: Не морате да дате одговор, само поставите питање. Ви увек дајете одговор пре питања, значи дајте питање.

Опт. Божо Видаковић: Да ли могу овако.

Председник већа: Ко је возио камион.

Опт. Божо Видаковић: Ко је возио камион?

Сведок Јово Личина: Мацакања.

Опт. Божо Видаковић: Мацакања, е, добро. Онда друго, да ли је био присутан Кнежевић Бранислав?

Сведок Јово Личина: Ма, није нико.

Опт. Божо Видаковић: А још нешто да Вас питам, да ли Ви имате уведено у војну књижицу да сте, од када сте били припадник територијалне одбране?

Сведок Јово Личина: Имам.

Опт. Божо Видаковић: Имате?

Сведок Јово Личина: Имам.

Опт. Божо Видаковић: Да ли приликом пензије, јесте морали да дате војну књижицу на увид када сте тражили пензију?

Сведок Јово Личина: Имам ја пензију своју.

Опт. Божо Видаковић: Да, али када сте...

Сведок Јово Личина: Што сам зарадио.

Опт. Божо Видаковић: А нисте морали захтев направити за пензију?

Сведок Јово Личина: Не, не.

Опт. Божо Видаковић: Је ли тако?

Сведок Јово Личина: Па то ми је преко адвоката ишло.

Опт. Божо Видаковић: Добро, јесте морали дати војну књижицу?

Сведок Јово Личина: Не.

Опт. Божо Видаковић: Е добро, сада ме интересује, пошто мени траже војну књижицу.

Сведок Јово Личина: Не, не.

Председник већа: Добро, пустите Ви шта Вама траже, Ви решавате своје питање за пензију, него питање да ли имате у вези овог догађаја?

Опт. Божо Видаковић: Ово сам само питао да бих видео...

Председник већа: Добро, то пустите, то можете са њим да разговарате када будете изашли.

Опт. Божо Видаковић: Добро, али могу ли Вас нешто да питате?

Председник већа: Не можете мене да питате, када будемо променили места једног дана, можда ћете моћи да ми поставите питање.

Опт. Божо Видаковић: То ми је животно важно.

Председник већа: Не можете, седите тамо. Само тренутак.

Адв. Бранко Димић: Гледали сте поднесак.

Председник већа: То ћемо да решавамо, сада није то питање, тренутно не радимо о поднесцима које сте предали суду, о томе ће суд да решава ван претреса, сада смо на главном претресу. Пуномоћници, да ли ви имате неко питање? Не. Онда ћемо ми да поставимо питање. Да разјаснимо неке ствари: рекли сте да је био Мацакања, да је био Чубрило и да сте били Ви и Саво?

Сведок Јово Личина: Јесте.

Председник већа: Ми имамо овде исказе неких сведока који тврде да сем Мацакање, то Вам је сада поставио то питање и Видаковић, да је друго лице возило камион.

Сведок Јово Личина: Ко да је возио?

Председник већа: Неко други, питам, да ли је био неко други ко је возио камион?

Сведок Јово Личина: Не, не, Мацакања је возио.

Председник већа: Јесте сигурни у то?

Сведок Јово Личина: Сигуран сам, сто-посто.

Председник већа: То Вам је постављено исто, кажете, пењете се унутра, они су затворили странице и ми смо сели на странице, спустили цираду доле и ми смо били унутра. Јесте се заустављали негде?

Сведок Јово Личина: Не, до Силаша, не.

Председник већа: У Силашу сте се зауставили?

Сведок Јово Личина: Да.

Председник већа: Колико сте стајали у Силашу?

Сведок Јово Личина: Па стајали смо једно петнаест, двадесет минута, нисам ја гледао на сат.

Председник већа: Да ли познајете „Меду“ поштару?

Сведок Јово Личина: „Меду“?

Председник већа: Да.

Сведок Јово Личина: Не.

Председник већа: Када сте били у Силашу, да ли је неко покушао да изађе из Вашег аутобуса, из камиона?

Сведок Јово Личина: Па јесте један покушао, па ми смо га срели и није више излазио, није, смирио се и.

Председник већа: Да ли је он успео да изађе или није успео да изађе?

Сведок Јово Личина: Није из аутобуса, из камиона.

Председник већа: Из камиона, да ли је успео да изађе или не?

Сведок Јово Личина: Не, не, није изашао никуда, остао је.

Председник већа: Када сте били у, када сте на крају дошли до места, Ви кажете да је Мацакања остао у камиону?

Сведок Јово Личина: Јесте.

Председник већа: Мацакања је давао овде свој исказ и рекао да је он изашао из камиона.

Сведок Јово Личина: Није.

Председник већа: И да је био испред?

Сведок Јово Личина: Не, не, не, сто-посто гарантирам и кладим се богом да је он изашао није из камиона, он је остао у камиону.

Председник већа: Вама то овде нису предочавали, али то Вам је предочио истражни судија, да се разликује и број људи који су били. Ви сте навели да је било више мушкараца него жена.

Сведок Јово Личина: Гледајте.

Председник већа: Више жена него мушкараца, а сасвим је други састав оних људи који су били.

Сведок Јово Личина: Не могу се ја тачног броја сетити, 12-13, 12, тако, не знам, не могу се ја сетити.

Председник већа: Да разјаснимо о оном оружју за које кажете да нисте чули, како је изгледало то оружје, да ли се сећате?

Сведок Јово Личина: Црне боје, не знам ја како се назива, црно.

Председник већа: Да ли је то био „калашњиков“ или не?

Сведок Јово Личина: „Калашњиков“; тај није био што ја знам онај „калашњиков“, какав је то.

Председник већа: Који је, да кажемо, имао при себи?

Сведок Јово Личина: То нисам носио, па не знам.

Председник већа: Чубрило?

Сведок Јово Личина: Да.

Председник већа: Након овог догађаја, јесте Ви неке пријавили шта се десило?

Сведок Јово Личина: Не, никада, никада ником, никада ником ништа нисам рекао, ником живу.

Председник већа: Када сте се враћали, јесте се заустављали негде?

Сведок Јово Личина: Не, када смо се враћали?

Председник већа: Да.

Сведок Јово Личина: Па јесмо се зауставили, не могу се сетити свега, где смо се зауставили, у Тењу, ту иза.

Председник већа: Када сте се враћали.

Сведок Јово Личина: Где смо се зауставили, па не могу се ја сетити свега, то је било пре двадесет година, не сећам се ништа. У Тењу знам да смо изашли и отишли на дужност.

Председник већа: Значи остајете при ономе што сте рекли, да сте само били Ви, Мацакања и Саво?

Сведок Јово Личина: Јесте.

Председник већа: Никакав возач није био?

Сведок Јово Личина: Не, никакав.

Председник већа: Не сећате се када сте стајали у Силашу да је неко улазио, излазио из возила?

Сведок Јово Личина: Не, не, нико, нико.

Председник већа: Само тренутак да Вам наведем шта су рекли сведоци. Само да се вратимо, имам исказ сведока који наводи да је он возио камион.

Сведок Јово Личина: Ко?

Председник већа: Бранислав Кнежевић.

Сведок Јово Личина: Ма није.

Председник већа: И он каже да је возио и да је био у камиону и да је изашао, помиње Вас, помиње да сте били, али каже да је он...

Сведок Јово Личина: Гледајте нешто.

Председник већа: Да није само Мацакања и...

Сведок Јово Личина: Само Мацакања и када су изашли у Силашу, исто се Мацакања вратио, нико више, а могао је говорити шта хоће, ја кажем, не.

Председник већа: Мислите, зашто би неко себе поставио у положај да може да буде окривљени у овом предмету?

Сведок Јово Личина: Господине судија, не.

Председник већа: Значи остајете при томе да сте били само Ви и Мацакања?

Сведок Јово Личина: Само Мацакања и све до Тења, Мацакања је возио, само Мацакања, може он причати шта хоће, али само је то.

Председник већа: И сам Мацакања је изјавио да он.

Сведок Јово Личина: Да није возио?

Председник већа: Да.

Сведок Јово Личина: Јесте возио, али није излазио тамо из камиона, тамо.

Председник већа: Мацакања каже да је излазио, супротно овоме што Ви наводите, да је био испред камиона и да је видео како је дошло до убиства и да сте Ви помогли да они сиђу са овог камиона, а сада је Ваш исказ другачији. Добро, то ће суд ценити. Да ли има још неко питање за овог сведока? Нема.

То је све што имам да изјавим. Ви сте дошли, одакле?

Сведок Јово Личина: Из Врдника.

Председник већа: Из Врдника? Да ли имате трошкове?

Сведок Јово Личина: Па, има, нису неки трошкови.

Председник већа: Колико су трошкови? Не, ово је Саво, аха, Јово Личина, за трошкове значи аутобус?

Сведок Јово Личина: Аутобус и трамвај.

Председник већа: Без хране, трошкови без хране, колима, аутобусом до Пазове, назад, бус од Пазове, овде сте 1.000 динара, тражили сте трошкове у износу од 1.000 динара, је ли тако?

Сведок Јово Личина: То за кола, јесте, 50 до Пазове, а 50 назад.

Председник већа: Овде имамо само 1.000 динара, 1.830, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да **СЕ сведоку Јови Личини ИСПЛАТИ** износ од 1.830 динара, на име трошкова доласка до Београда и повратка.

Немојте се удаљавати, саслушаћемо овог другог сведока, будите још ту, значи немојте ићи, можда ћемо Вас позвати када саслушамо овог другог сведока, не знам шта ће он изјавити, он није био испитиван до сада, па будите на месту где је одређено за сведоке. Можемо Вас позвати још када испитамо следећег сведока, будите ту.

Отпушта се сведок.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да СЕ у наставку доказног поступка ИСПИТА сведок Саво Липовина.

Сведок САВО ЛИПОВИНА

Председник већа: Сведок Саво Липовина. Добар дан, господине Липовина.

Сведок Саво Липовина: Добар дан.

Председник већа: Липовина Саво, је ли тако?

Сведок Саво Липовина: Јесте.

Председник већа: Прво ћемо да узмемо Ваше личне податке, Липовина Саво, од оца?

Сведок Саво Липовина: Илије, покојног Илије.

Председник већа: Илије, рођени сте колико видим овде 05.02.1949. године?

Сведок Саво Липовина: 1949. године, јесте.

Председник већа: Где?

Сведок Саво Липовина: У Орлићу, Книн.

Председник већа: Орлић, Книн. По занимању сте?

Сведок Саво Липовина: Па не знам ни ја, пољопривредник.

Председник већа: Пољопривредник. Сада сте са пребивалиштем, где у?

Сведок Саво Липовина: У Бечмену.

Председник већа: У Бечмену. Која адреса?

Сведок Саво Липовина: Радничка 105.

Председник већа: 105. Овде окривљене Божу Видаковића и Жарка Чубрила, да ли познајете?

Сведок Саво Липовина: Па, шта.

Председник већа: Ево ову двојицу иза Вас, да ли познајете?

Сведок Саво Липовина: Божу знам.

Председник већа: А Чубрила?

Сведок Саво Липовина: Чубрила исто знам, али.

Председник већа: Добро, нисте у завади са њима?

Сведок Саво Липовина: Не.

Председник већа: Добро. Ви сте овде предложени од стране тужбе као сведок. Значи као сведок сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења односно материјалне штете. То Вам је јасно?

Сведок Саво Липовина: Јасно ми је.

Председник већа: Испред Вас имате текст заклетве. Да ли можете Ви да прочитате, да ли видите без наочара?

Сведок Саво Липовина: Не видим, не видим.

Председник већа: Ја ћу Вам рећи, онда Ви само реците – заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати. Да ли се заклињете?

Сведок Саво Липовина: Заклињем се.

Председник већа: Добро, сведок упозорен, опоменут, заклет.

Као што сам рекао, позвани сте овде у својству сведока, води се поступак против овде ова два лица – Боже Видаковића и Жарка Чубрила, за кривична дела која су се десила у првој половини 1991. године у Тењи. Ради се о убиству Ђуре Киша, о нечовечном поступању према седам цивилних лица хрватске националности у периоду од 07. јула 1991. године и ради се о убиству 11 лица исто у првој половини јула 1991. године, који су били мештани Тења. Ви сте овде предложени као сведок, значи да ли се сећате нешто о тим догађајима, где сте тада живели, да ли сте нека од ових лица срели у том времену, прва половина јула 1991. године, да ли Вам је познато нешто о убиству ових 11 лица, о убиству Ђуре Киша?

Сведок Саво Липовина: Није ми познато.

Председник већа: Па где сте живели, ето тако да почнемо?

Сведок Саво Липовина: У Силашу сам живео.

Председник већа: Добро, у Силашу. Да ли се сећате, да ли је у првој половини 1991. године, долазио неко у Силаш код Вас од њих двојице?

Сведок Саво Липовина: Па није, ја се не сећам да су долазили, ни Жарко ни овај.

Председник већа: Шта сте Ви тада радили, шта сте били тада у Силашу, да ли сте имали неко задужење?

Сведок Саво Липовина: Па јесам био.

Председник већа: Шта сте били?

Сведок Саво Липовина: Па шта да Вам кажем, некаква формација била, ми смо били одбрана села.

Председник већа: И, која је Ваша улога била?

Сведок Саво Липовина: Па био сам, како они зову то, командир.

Председник већа: Да ли се појавио, да ли је долазио неки камион, да ли се зауставио неки камион са цивилима у Силашу, јесте Ви срели некога од овде присутних окривљених или можда неког од сведока? Ево сада је био пре Вас Јово Личина. Да ли познајете њега?

Сведок Саво Липовина: Њега знам.

Председник већа: Јесте њега видели у Силашу можда?

Сведок Саво Липовина: Нисам ја тај дан био у Силашу, када се то десило.

Председник већа: Ког дана?

Сведок Саво Липовина: Тог дана када је камион дошао у Силаш.

Председник већа: Значи знате да је био неки камион?

Сведок Саво Липовина: Чуо сам.

Председник већа: Значи нисте били тада присутни?

Сведок Саво Липовина: Нисам био тај дан.

Председник већа: А шта сте чули, од кога сте чули, хајде испричајте нам.

Сведок Саво Липовина: Па био је тај заменик мој, он је рекао.

Председник већа: Ко је био Ваш заменик?

Сведок Саво Липовина: Сладић Душан, не знам тачно да ли је био Вучковић Љубан у мене или Сладић Душан, од њих два један јесте, не могу се сада сетити, то је било давно.

Председник већа: Шта су Вам рекли? И шта су Вам рекли, шта се десило, који је камион долазио, зашто је долазио?

Сведок Саво Липовина: Па откуд знам, неко прича овако, неко онако.

Председник већа: Добро, то што сте чули, испричајте нам.

Сведок Саво Липовина: Па откуд, ја сам заборавио то, не могу се сетити.

Председник већа: Изволите, тужиоче, Ваш је предлог.

Заменик тужиоца: Хвала, Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Кажите ми, господине Липовина, где је била смештена територијална одбрана Силаша?

Сведок Саво Липовина: Где је био?

Заменик тужиоца: Где сте били смештени?

Сведок Саво Липовина: Па били смо смештени у школи, основној школи Силаш.

Заменик тужиоца: Основној школи Силаш?

Сведок Саво Липовина: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми, пошто ево сада сте рекли председнику већа да сте, тај дан нисте били присутни када је дошао камион.

Сведок Саво Липовина: Нисам био, не знам да ли сам био тај дан, да ли сам тај био, а и још један сам дан био, ишао сам деци у посету, они су били у избеглиштву.

Заменик тужиоца: А када сте онда сазнали, ко Вам је рекао да је камион био, до када сте били одсутни?

Сведок Саво Липовина: Па, то су приче биле по селу, ја нисам истраживао ко је, шта је.

Заменик тужиоца: А да ли је тај дан био Ваш заменик ту?

Сведок Саво Липовина: Па био је, било је ту људи који су видели, не знам.

Заменик тужиоца: Па да ли можете да нам кажете сада, ако се сећате, који су то људи ту када се то десило?

Сведок Саво Липовина: Не знам, не знам, не могу се сетити, али.

Председник већа: Кажите ми, у то време, како је изгледао Вучковић Љубан? Можете ли да нам опишете висину, боју косе и тако даље.

Сведок Саво Липовина: Па био је висок.

Заменик тужиоца: Па колико отприлике, да ли виши од Вас или као Ви?

Сведок Саво Липовина: Па био је можда мало вишљи.

Заменик тужиоца: Црн, плав?

Сведок Саво Липовина: Па онако смеђ, ни плав ни црн.

Заменик тужиоца: А кажите ми, како сте рекли тај други, пошто не знате који од заменика је био?

Сведок Саво Липовина: Сладић Душан.

Заменик тужиоца: А како је Сладић изгледао?

Сведок Саво Липовина: Плав.

Заменик тужиоца: Плав? А да ли Вам је неко од њих двојице рекао нешто везано за цивиле који су били?

Сведок Саво Липовина: Па јесу говорили, али мене то није интересовало толико.

Заменик тужиоца: Па знам ја да Вас није интересовало, али хајде ако можете да се сетите, шта су тачно рекли, да ли су Вам рекли ко је био са тим камионом?

Сведок Саво Липовина: Па причали су, био Личина, где би, ја сада не могу тачно, када је то било, пре двадесет три године, не могу ја сада тачно се сетити приче, откуд ја знам, како да знам.

Заменик тужиоца: А кажите ми, овде оптужени Жарко Чубрило, како сте њега виђали тог лета 1991. године или уопште?

Сведок Саво Липовина: Па ми смо се слабо виђали, ја сам имао своје проблеме у свом селу, они су имали у свом, тако да многе ствари, многе ствари мене није интересовало, њихово стање у Тењу, њих није интересовало стање у Силашу, ја сам радио свој посао, они свој. Ко је био, шта је, мене то није интересовало.

Заменик тужиоца: Значи могу да закључим да је овде оптужени Жарко Чубрило био у Тењи?

Сведок Саво Липовина: Не знам да ли је био.

Заменик тужиоца: Него где је био?

Сведок Саво Липовина: Не знам.

Заменик тужиоца: Када кажете, имали су проблеме своје, на шта мислите?

Сведок Саво Липовина: Па добро, било је ту разних проблема, Ви знате шта се дешавало у почетку, ја не знам колико сте упознати.

Заменик тужиоца: Добро. Кажите ми, да ли се сећате Пилипа Драгичевића?

Сведок Саво Липовина: Па сећам, како се не бих сећао.

Заменик тужиоца: Ко је био Пилип?

Сведок Саво Липовина: Па био обични стражар, како да кажем.

Заменик тужиоца: Где је био стражар?

Сведок Саво Липовина: Био ту на улазу према Тењу. Ту су имали Ново насеље, ту је била та наша као барикада, шта ја знам како да је назовем.

Заменик тужиоца: Па је ли он био припадник ТО Силаш?

Сведок Саво Липовина: Па није то био ТО, то је после било. Ми смо се организирали једна група млађих људи, после је тај ТО, више ја и не знам ко је то

измислио, како, ми смо били обични људи, млађи, млађе генерације, старији се нису баш укључивали у то.

Заменик тужиоца: Добро, то сам схватила, значи били сте у одбрани, организовали сте се, кажите ми, да ли је било у то време неких мртвих, да ли је било покопавања мртвих, да ли се сећате?

Сведок Саво Липовина: Није, не знам, је ли неко покопавање било, али сада, где и како, ја не знам.

Заменик тужиоца: Ко је то организовао покопавање, да ли се сећате?

Сведок Саво Липовина: Како ко је организовао?

Заменик тужиоца: Па, ко је организовао, да ли можете да нам кажете, како је ишло то покопавање цивилних лица?

Сведок Саво Липовина: Па не знам, наилазили су на тај неки део Ћелија, каже да смрди, шта смрди, онда су мени рекли неки лешеви да се налазе. Ја сам наредио ујутру да се иде да се види то и они су одрадили тај део посла, закопали их.

Заменик тужиоца: Када је то било, да ли можете да нам кажете, отприлике?

Сведок Саво Липовина: Не знам, не знам.

Заменик тужиоца: У ком месецу?

Сведок Саво Липовина: У седмом месецу, да ли, не могу тачно датум.

Заменик тужиоца: Да се сетите?

Сведок Саво Липовина: Не сећам се.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Председник већа: Одбрана, изволите, да ли имате питања?

Адв. Сима Кнежевић: Сима Кнежевић, адвокат, добар дан.

Сведок Саво Липовина: Добар дан.

Адв. Сима Кнежевић: Ево овако, господине Липовина, да ли сте познавали Саву Јовановића?

Сведок Саво Липовина: Јесам.

Адв. Сима Кнежевић: Како сте га познавали?

Сведок Саво Липовина: Па ми смо радили као превозници у Осијеку, ја сам имао камион, Саво је имао камион, тако, дружили смо се, помагали један другом.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. Како сте упознали Јову Личину?

Сведок Саво Липовина: Преко Саве, он је њих доводио, доводио Живка Пеулића, жену, Личину, Саво је ту као познаник мој, велики пријатељ, мој доводио те људе из Осијека код мене, Личину, Саву Јовановића, Жељка Пеулића, бабу, пуницу, децу, они су били код мене у кући смештени, једно време док није Живко погинуо. Када је погинуо, онда су они отишли вамо преко, не знам где у Србију, у Војводину.

Адв. Сима Кнежевић: Хоћете само појаснити, ко је био код Вас у кући, како сте рекли и у ком периоду је то било?

Сведок Саво Липовина: Била је, Живко је довезао, Саво и Живко су довели жену његову, Љубицу, пуницу, свастику, двоје деце од Љубице и Живка, они су били смештени код мене. Е онда, Живко, Љубица и Саво и Личина, отишли су у Осијек да нахране свиње, пошто су имали свиње, на том стадионтском насељу.

Адв. Сима Кнежевић: Добро.

Сведок Саво Липовина: Е тако, када је Живко погинуо, онда је ту било.

Адв. Сима Кнежевић: А када су били ови догађаји што сада причате, у односу на то када је Живко погинуо?

Сведок Саво Липовина: Како мислите?

Адв. Сима Кнежевић: Када је Живко погинуо, ето да ли се тога сећате?

Сведок Саво Липовина: Сећам се, али не могу се сетити датума тачно, знам да је било...

Адв. Сима Кнежевић: Добро, пре него што је Живко, ово што сте сада испричали, да ли се то догађало пре него што је Живко погинуо?

Сведок Саво Липовина: Да.

Адв. Сима Кнежевић: Па су они отишли, рекли сте, кући назад у стадионтско насеље?

Сведок Саво Липовина: Отишли су да нахране свиње.

Адв. Сима Кнежевић: Ко је отишао?

Сведок Саво Липовина: Отишао је Живко, Саво, Јовина, Личина и Љубица.

Адв. Сима Кнежевић: Добро. И шта се онда десило?

Сведок Саво Липовина: Онда се десило да су напали Живкову кућу, Живка Пеулића, опколили кућу, а недалеко је становао Саво Јовановић, Личина, не знам ко је

још био. Они су видели, чули пуцњаву, изашли су напоље на улицу, видели су да је опкољена кућа и они су почели бежати према Тењу кроз курузе.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли су били и у Силашу код Вас након те пуцњаве и погибије Пеулића?

Сведок Саво Липовина: Када су се вратили?

Адв. Сима Кнежевић: Да.

Сведок Саво Липовина: Дошли су у Силаш.

Адв. Сима Кнежевић: Били су и у Силашу?

Сведок Саво Липовина: Били су у Силашу.

Адв. Сима Кнежевић: Колико времена, да ли се сећате?

Сведок Саво Липовина: Не знам тачно, ја мислим.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли су Саво Јовановић и Јово Личина били наоружани, да ли се сећате?

Сведок Саво Липовина: Ја мислим да нису били.

Председник већа: Само морате да кажете када, питајте га да ли су били наоружани?

Адв. Сима Кнежевић: У периоду када су били у Силашу, према његовој изјави.

Председник већа: Чекајте, пре него што су отишли у кућу, сада ћемо се вратити на оно што Ви постављате питање, пре него што је нападнута кућа или после када је нападнута кућа?

Сведок Саво Липовина: Како мислите?

Председник већа: Пре него што су они отишли да нахране свиње?

Сведок Саво Липовина: Да.

Председник већа: Када су нападнути, када је нападнута кућа, јесу они имали оружје при себи или нису?

Сведок Саво Липовина: Нису имали.

Адв. Сима Кнежевић: А после тога, да ли су имали, после напада на кућу Пеулића?

Председник већа: Када су после тога дошли?

Сведок Саво Липовина: После тога су добили.

Председник већа: И још само да појаснимо неке ствари, јер остаће недоречено ово што сте сада питали. Кажете, дошли су код Вас.

Сведок Саво Липовина: Да.

Председник већа: Када су они дошли у Силаш, тог истог дана када је нападнута кућа или касније?

Сведок Саво Липовина: Прије су они дошли.

Председник већа: Не, не, то знам када су они дошли код Вас, него после напада на кућу, после колико дана су они или истог дана су дошли?

Сведок Саво Липовина: Ма истог дана када се то десило, они су дошли.

Председник већа: После код Вас?

Сведок Саво Липовина: После, побегли.

Председник већа: Добро. Јесу тада били наоружани?

Сведок Саво Липовина: Нису били.

Председник већа: Добро, изволите.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли су имали у том периоду значи после напада на кућу Пеулића, хајде сада да узмемо то као репер, да ли су Саво Јовановић и Јово Личина имали неко задужење у Силашу?

Сведок Саво Липовина: Нису имали.

Адв. Сима Кнежевић: Никакво задужење?

Сведок Саво Липовина: Никакво.

Председник већа: А јесу ли имали негде друго задужење?

Сведок Саво Липовина: Нису, ја мислим да нису, нису имали.

Председник већа: Да ли знате, да ли су били у некој територијалној одбрани?

Сведок Саво Липовина: Нису били, они су, како да Вам кажем, није се то још, они су све сматрали да ће то проћи мирним путем.

Председник већа: Да ли знате, да ли су се уопште, кажете касније сте их виђали са оружјем. Ко их је наоружао и коју су онда имали функцију када су носили оружје?

Сведок Саво Липовина: Коју функцију?

Председник већа: Кажете, имали су оружје после.

Сведок Саво Липовина: Па шта је.

Председник већа: Да ли знате где су они били, да ли су били у некој територијалној одбрани, Тења, нису били?

Сведок Саво Липовина: Па није, они су нераспоређени били, нити су били у Тењу, нити у Силашу, водили се као.

Председник већа: Добро, изволите.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли је Саво Јовановић имао неки камион?

Сведок Саво Липовина: Имао је.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли је тај камион био и у Силашу?

Сведок Саво Липовина: Ја мислим да је једно време био у Силашу.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли се можда сећате?

Сведок Саво Липовина: Ма како се не бих сећао, „даиц-110“, „Т-10“.

Председник већа: Колика је тонажа тог камиона?

Сведок Саво Липовина: Од пет до седам тона, зависи, али ја мислим пет тона.

Председник већа: Које је боје био, да ли се сећате?

Сведок Саво Липовина: Сиве боје, кипер.

Председник већа: Кипер?

Сведок Саво Липовина: Да.

Председник већа: Значи, без кабине?

Сведок Саво Липовина: Без цираде.

Председник већа: Цираде, добро.

Адв. Сима Кнежевић: Рекли сте, код Вас су били смештени, сада да не набрајам ту фамилију, деца од.

Сведок Саво Липовина: Од Пеулића.

Адв. Сима Кнежевић: Од Пеулића, Саве Јовановића.

Сведок Саво Липовина: Да.

Адв. Сима Кнежевић: Да ли нам можете рећи, где су боравили, где су спавали у том периоду, значи после напада на кућу Пеулића, Саво Јовановић и Јова Личина, ако знате?

Сведок Саво Липовина: Ја мислим да су спавали негде на Новом насељу том, на излазу.

Адв. Сима Кнежевић: Новом насељу?

Сведок Саво Липовина: У Силашу.

Адв. Сима Кнежевић: У Силашу?

Сведок Саво Липовина: Према Тењу.

Адв. Сима Кнежевић: Значи део Силаша има који се зове Ново насеље?

Сведок Саво Липовина: Ново насеље, ту су се зидале неке нове куће и звало се Ново насеље.

Адв. Сима Кнежевић: Добро, хвала, ја немам више питања.

Председник већа: Окривљени, да ли имате питања? Ви немате? Пуномоћници? Да Вас питам, да ли познајете Илију Тинтора?

Сведок Саво Липовина: Знам.

Председник већа: Да ли је он из Силаша?

Сведок Саво Липовина: Па он живи у Силашу.

Председник већа: За време ових догађања?

Сведок Саво Липовина: Па, био је једно време.

Председник већа: Докле је био?

Сведок Саво Липовина: Па ја мислим крајем седмог месеца да је он отишао.

Председник већа: Крајем седмог месеца да је отишао?

Сведок Саво Липовина: Тако, не могу се тачно сетити, отишао је за Книн.

Председник већа: Да ли је он имао нека задужења код Вас или не?

Сведок Саво Липовина: Ма не, није имао, није ни са чим био задужен.

Председник већа: Рекли сте да сте виђали Жарка Чубрила. До када сте га виђали?

Сведок Саво Липовина: У Силашу га нисам ја виђао.

Председник већа: А где сте га виђали?

Сведок Саво Липовина: Па виђао сам га, не знам ни ја.

Председник већа: Да ли се сећате, до ког месеца сте га виђали, да ли је био ту све време?

Сведок Саво Липовина: Нисам ја био упознат где је био, нити ме је интересовао Жарко.

Председник већа: Рекли сте да су Вам причали за овај догађај, да је дошао један камион, дан пре тог дана када Ви нисте били ту присутни.

Сведок Саво Липовина: Па, причало се, али...

Председник већа: Шта се причало?

Сведок Саво Липовина: Па откуд знам, да је било неких људи у камиону, а ко је био унутра, ко је возио, они нису знали те људе.

Председник већа: Да ли Ви знате неке људе из тих камиона, „Меду“ поштара, да ли знате можда, он је карактеристичан, који је био поштар у Тењи?

Сведок Саво Липовина: Па њега сам виђао у Тењи када, у пролазу.

Председник већа: Значи не знате да је он био тада у том камиону, нико Вам није рекао за то?

Сведок Саво Липовина: Нико ми није рекао.

Председник већа: Још једно питање, кажете сретали сте Јову Личину и Саву, је ли тако Јовановића?

Сведок Саво Липовина: Да.

Председник већа: Јесте се Ви сретали и после тог догађаја, када сте их виђали, јесте их виђали у седмом месецу Јову, да ли је он долазио код Вас у Силаш?

Сведок Саво Липовина: Није после долазио.

Председник већа: Није?

Сведок Саво Липовина: Није.

Председник већа: Да ли Вам је причао о неким догађајима што су се десили?

Сведок Саво Липовина: Није.

Председник већа: Није Вам помињао ништа?

Сведок Саво Липовина: Ништа.

Председник већа: У вези ових догађаја који се овде помињу?

Сведок Саво Липовина: Није.

Председник већа: О убиству тих 11 лица?

Сведок Саво Липовина: Није ми причао.

Председник већа: Ништа нисте са њим разговарали?

Сведок Саво Липовина: Нисам.

Председник већа: Нисте га ни виђали, ништа?

Сведок Саво Липовина: Нисмо се виђали, они су отишли у Тење, тај Јово Ребрача је њих тражио, пошто су они припадали као Тењу, а многи Тењци су били код мене у Силашу, тако да ја...

Председник већа: Значи, ипак су Саво и Јово били у Тењу, јер их је, кажете, тражио Јово Ребрача који је био тада командант?

Сведок Саво Липовина: Они су после тога свега, ја не знам које је време било.

Председник већа: Значи они су ипак били у Тењу?

Сведок Саво Липовина: Па били јесу.

Председник већа: Не знате коју су улогу, шта су радили? Јесу били у територијалној одбрани, шта?

Сведок Саво Липовина: Појма немам.

Председник већа: Не знате, добро. Имају ли чланови већа неких питања? Нема допунских? Нема.

Адв. Сима Кнежевић: Ја ћу ако дозволите.

Председник већа: Можете, изволите, зашто да не.

Адв. Сима Кнежевић: Пошто сте рекли да су они били после и у Тењу, да ли можете да определите, када је то било у односу на овај напад на кућу Пеулића, како сте Ви изјавили, па су се они вратили у Силаш, после ког времена су отишли у Тењу, ако се сећате?

Председник већа: Ако се не сећате, није проблем.

Сведок Саво Липовина: Па шта ја знам, не могу ја, које је време.

Адв. Сима Кнежевић: После колико, дан, после пет, после месец дана, ако се сећате, ако не, нема везе?

Сведок Саво Липовина: Па ја мислим, ја мислим да ту ови људи који живе на том Новом насељу, који су више упознати, који људи су били, куда су се кретали, јер они су ту као контролу неку вршили, али то би ја мислим.

Адв. Сима Кнежевић: Не, да ли се Ви сећате? Ако се не сећате, не сећате се.

Сведок Саво Липовина: Па не сећам се, не могу се ја свега сетити.

Адв. Сима Кнежевић: А не сећате се после колико времена су отишли?

Сведок Саво Липовина: Они?

Адв. Сима Кнежевић: Да, значи после напада на кућу Пеулића, они , кажете, увече се враћају у Силаш. Од тог момента па надаље.

Председник већа: Чекајте, да ли се они враћају у Силаш или долазе у Тењу, шта је Вама познато, где су они дошли после напада на кућу?

Адв. Сима Кнежевић: Рекао је у Силаш да су дошли.

Сведок Саво Липовина: У Силаш.

Председник већа: Кроз кукурузе су прошли, је ли тако?

Сведок Саво Липовина: Да, они су побегли преко Тења у Силаш.

Председник већа: Преко Тења су ипак ишли?

Сведок Саво Липовина: Ишли су преко Тења.

Председник већа: Значи прво су ушли у Тење?

Сведок Саво Липовина: Да.

Председник већа: Па су онда дошли код Вас?

Сведок Саво Липовина: У Силаш, да. Ја мислим да је ту и Пеулића ова свастика и ово, када су чули, ваљда су они њима причали тај догађај шта је био.

Председник већа: Да ли знате, причамо стално о том догађају, о нападу на кући. Да ли знате дан када је то било?

Сведок Саво Липовина: Па не знам, не могу да се сетим.

Председник већа: Не знате датум?

Сведок Саво Липовина: Не могу се ја сетити дана, али знам, то је било један ужасан догађај, који се није памтио да се тако нешто може десити, јер они нису заслужили то што су они урадили од њих.

Председник већа: Они су спалили кућу, је ли тако?

Сведок Саво Липовина: Па, они су срушили кућу, багерима и Живка оставили у кући, затрпали са шутом цигле и чуда направили. Љубица је остала без руке, то знам, отишла је у Загреб у болницу.

Председник већа: Да ли се водио неки поступак тамо за то, не знате?

Сведок Саво Липовина: Немам појма, ја мислим да није.

Председник већа: Добро, само питам.

Адв. Сима Кнежевић: Добро, ово се не сећате, значи, немам више питања, хвала.

Председник већа: Добро, ако нема више питања, да отпустимо сведока. Да ли тражите неке трошкове, видим да нисте тражили за долазак. Да ли тражите трошкове?

Сведок Саво Липовина: Не, шта ћу тражити.

Председник већа: Добро, не тражите, хвала.

Сведок Саво Липовина: Не треба.

Адв. Сима Кнежевић: Председниче, ја се извињавам, када сте већ задржали Личину, да ли, ја бих предложио.

Председник већа: Нема потребе да их, он се не сећа.

Адв. Сима Кнежевић: На околност боравка у Силашу, јер је Личина изричит да он у Силашу није био.

Председник већа: Он каже да је био у Силашу, али да је дошао преко Тења. Сада смо чули и њега да је дошао преко Тења код њега у Силаш.

Адв. Сима Кнежевић: Да, али није боравио у Силашу.

Председник већа: Ново насеље, оно је на граници Тење и Силаша, је ли тако?

Сведок Саво Липовина: Ма није, то је...

Председник већа: Ближе?

Сведок Саво Липовина: Малтене у Осијеку, у граду.

Председник већа: Не, не, Ново насеље, ово што сте рекли, код Тења, код Силаша Ново насеље, ту сте рекли нешто да се налази на граници?

Сведок Саво Липовина: Па то би најбоље знао овај Докић Милан, пошто је он имао кућу и имао је, била је ту отворена кафана, ту су свраћали људи из Тења и који су из Тења долазили.

Председник већа: Само да разјаснимо ово што Вас пита.

Сведок Саво Липовина: То би најбоље тај...

Председник већа: Прво питање јесте, кажете, код Вас је дошао у Силаш прво са породицом Јово Личина, је ли тако?

Сведок Саво Липовина: Не са породицом, дошао је...

Адв. Сима Кнежевић: Саво Јовановић?

Председник већа: Саво.

Сведок Саво Липовина: Саво Јовановић и Жељко Пеулић.

Председник већа: А када је дошао Јово Личина?

Сведок Саво Липовина: Па он је са Савом дошао, ја не знам, ја тог човека слабо сам и познавао, а визави Саве сам га дочекао и примио, ето, шта да радим са њим.

Председник већа: Да ли се он после вратио назад у?

Сведок Саво Липовина: Силаш.

Председник већа: У Силаш?

Сведок Саво Липовина: Јесте, вратио се, сада не знам колико дана, то ми је, ја, кажем Вам, најбоље знао овај како му име, Докић Милан, пошто је његова кућа била ту, он је био, имао кафану, ту су људи свраћали, он би најбоље знао, када је дошао, колико је био, које време.

Председник већа: Седите, ево позваћемо, нека дође Јово Личина, седите, седите ту са стране, иза, немојте ту, иза, немојте ту где су окривљени, ту иза седите. Да завршимо са овим сведоком, прећи ћемо на паузу, да би могли да видимо време, неће дуго да траје, да би могли да утврдимо када можемо да позовемо Илију Тинтора, Илија Тинтор није, али он је врло битан сведок, његов исказ је. Морамо да направимо већу паузу, да видимо да ли ће он штети да дође овде.

Адв. Сима Кнежевић: Он се изјашњавао да не би да сведочи.

Председник већа: Наша је дужност да га позовемо.

Констатује се да је поново у судницу приступио сведок Јово Личина.

Председник већа: Јово, само једно питање, оно што је било, важи и даље оно упозорење и све. Овде сведок је навео да сте Ви дошли прво у Силаш, а после тога да сте отишли у Тење?

Сведок Јово Личина: Јесте.

Председник већа: Да ли је то тачно што он каже?

Сведок Јово Личина: Тачно је.

Председник већа: Када сте дошли у Силаш?

Сведок Јово Личина: Па дошао сам у Силаш.

Председник већа: Хајде да направимо репер, пре оног догађаја када је кућа горела или после догађаја, када је био напад у Осијеку?

Сведок Јово Личина: Е, прије, прије тога сам долазио.

Председник већа: Јесте долазили?

Сведок Јово Личина: Долазио сам са Савом, код Саве, да би могао код њега пребацити моје краве и стоку и са женом и нисам успео.

Председник већа: Значи то је био разлог зашто сте били?

Сведок Јово Личина: То је био разлог, јесте.

Председник већа: А после овог догађаја?

Сведок Јово Личина: Нисам био.

Председник већа: Само да Вам кажем шта је рекао Саво, шта је рекао сведок, сведок наводи да је после оног догађаја када је запаљена кућа и када је убијен овај Пеулић, да ли је Пеулић убијен, је ли тако?

Сведок Јово Личина: Јесте.

Председник већа: Да сте се Ви преко Тења вратили опет у Силаш. Јесте дошли код њега поново?

Сведок Јово Личина: Нисмо преко Тења ишли, ми смо ишли на Антуновац, назад кући.

Председник већа: Јесте отишли у Силаш, јесте дошли у Силаш после оног догађаја када је горела кућа и када се то завршило?

Сведок Јово Личина: Не, не, не, само у Тењи.

Председник већа: Ево, сада је сведок изјавио да сте дошли. Чекајте, не можете тако да говорите, морате да. Станите, ево питаћемо и Вас, да чујемо.

Сведок Јово Личина: Ја сам био два пута код Саве, али пре тога.

Сведок Саво Липовина: Како нисте.

Председник већа: Ево, чули сте шта је сведок рекао, само се представите, сведок, реците име и презиме само.

Сведок Саво Липовина: Липовина Саво.

Председник већа: Реците Саво, да ли је тачно ово што он каже да није долазио после оног догађаја?

Сведок Саво Липовина: Ма, је долазио, како би ми знали шта се десило са Жељком Пеулићем, он и Саво, па ви сте дошли и јавили нама да је и онда је ова Живкова свастика и они и деца су отишли за Србију. Чули смо да је Љубица настрадала, Живко, откуд би ми знали за то све, да нисте ти и Саво дошли у Силаш.

Председник већа: Добро, јесте дошли после тог догађаја?

Сведок Јово Личина: Гледајте нешто, ја сам био пре тога.

Председник већа: Само, морате се представити, морате да кажете име и презиме.

Сведок Јово Личина: Личина Јово. Долазили смо код Саве пре тога, Саво је његов колега.

Председник већа: Не, не, питање је, после овог догађаја, кућа када је горела?

Сведок Јово Личина: А после тога, гледајте нешто, нисмо били. Може он рећи шта хоће, нисмо били, а то је било преко телевизије хрватске, шта се догађа, а онај смо ми дан побегли, ја и Саво.

Председник већа: Па добро, где сте се вратили, где сте отишли, у Тење?

Сведок Јово Личина: У Тење, нисмо нигде више ишли.

Сведок Саво Липовина: А где сте били када нисте били у Силашу, где сте били у Тењу?

Сведок Јово Личина: У Тењу.

Сведок Саво Липовина: Па где сте били када сте...

Председник већа: Питање је било, где сте спавали, не, не нема потребе да Ви поставите питање.

Сведок Јово Личина: Ја сам спавао код моје сестре у Тењи.

Сведок Саво Липовина: Немој.

Председник већа: Добро, остајете, нема везе, чули смо.

Сведок Јово Личина: Не, али ја кажем тако.

Председник већа: Не, нема потребе више, то смо чули, хвала.

Констатује се да се отпуштају сведоци Јово Личина и Саво Липовина.

Хвала вам што сте дошли, можете да идете сада, можете један и други да идете. Вама ће исплатити трошкове. Само личну карту, да ли смо дали личну карту? Нека уђе сведок Драгољуб Миловановић.

Сведок ДРАГОЉУБ МИЛОВАНОВИЋ

Председник већа: Добар дан, господине Миловановићу.

Сведок Драгољуб Миловановић: Добар дан.

Председник већа: Драгољуб Миловановић, је ли тако?

Сведок Драгољуб Миловановић: Јесте, да.

Председник већа: Драгољубе, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, односно знатне материјалне штете или кривичног гоњења. Имамо Ваше личне податке од 20.09.2011. године, када сте давали свој исказ пред истражним судијом Вишег суда у Београду. Да ли се изменило нешто од тих података?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не.

Председник већа:

Сведок Драгољуб Миловановић, са личним подацима као на записнику од 20.09.2011. године, а чији идентитет је утврђен на основу личне карте ПС у Инђији, број 003641724.

Одмах да Вам вратимо личну карту. Ви сте овде као сведок, треба да положите заклетву, испред Вас је текст заклетве, ако можете да прочитате наглас.

Сведок Драгољуб Миловановић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Председник већа: Као што сам малопре рекао, Ви сте дана 20.09.2011. године дали свој исказ.

Сведок Драгољуб Миловановић: Да.

Председник већа: Да ли има нешто ново да се дода од онога што сте тада рекли? Знате о чему се ради?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да.

Председник већа: Нисам Вас питао, овде окривљене познајете?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да.

Председник већа: Нисте у завади са њима?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не.

Председник већа: Ако немате ништа да додате од онога што сте рекли, прво ћемо дати реч тужиоцу који Вас је и предложио, прво као сведока, па ћемо онда дати реч и одбрани да Вам поставе питања. Изволите.

Заменик тужиоца: Добар дан.

Сведок Драгољуб Миловановић: Добар дан.

Заменик тужиоца: Снежана Станојковић, заменик тужиоца. Господине, значи сећате се Вашег исказа који сте дали 10.08.2011. године.

Сведок Драгољуб Миловановић: Отприлике, сећам се.

Заменик тужиоца: Том приликом сте навели да сте познавали супружнике Марка и Марију Кнежевић.

Сведок Драгољуб Миловановић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми, где је била кућа Марије и Марка Кнежевића, да ли се тога сећате?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па у односу на моју кућу на крају села, не, не, извињавам се.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Драгољуб Миловановић: Мисим да је Вука Карацића улица, негде на пола улице, са десне стране.

Заменик тужиоца: Да, тада се звала Вука Караџића улица.

Сведок Драгољуб Миловановић: Да, мислим, да.

Заменик тужиоца: И колико је то у односу на Вашу кућу?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па једно десетак кућа даље.

Заменик тужиоца: Значи могу да закључим да сте били комшије?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па нисмо.

Заменик тужиоца: Нисте?

Сведок Драгољуб Миловановић: Нисмо.

Заменик тужиоца: Десет кућа између Ваше и његове?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па зато што је моја кућа, није у тој улици, него у другој, али ова се одваја улица, па је онда, овај, они су мало даље и ту су шири плацеви, тако да је даље од нас.

Заменик тужиоца: Кажите ми, после догађаја од 07. јула 1991. године, да ли сте виђали ове супружнике, значи Марка и Марију Кнежевић?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па, не сећам се да ли сам их виђао, можда негде у пролазу јесам.

Заменик тужиоца: Дозвољавате да сте можда у пролазу их виђали?

Сведок Драгољуб Миловановић: Могуће је.

Заменик тужиоца: А кажите ми, да ли знате шта се десило са Марком и Маријом Кнежевић?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не.

Заменик тужиоца: Не сећате се?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли сте нешто чули везано за њихову судбину?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па нисам, једино ту што се причало.

Заменик тужиоца: А шта се причало, да ли можете да нам кажете?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па да су заробљени и да су одведени на размену.

Заменик тужиоца: А ко их је заробио, ко их је одвео?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не знам.

Заменик тужиоца: Да ли се то причало?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не.

Заменик тужиоца: А када сте то чули, да су одведени на размену?

Сведок Драгољуб Миловановић: Било је пар размена, са том разменом је један мој познаник дошао исто из Осијека.

Заменик тужиоца: Током истражног поступка навели сте да је Ваша кућа у то време била празна.

Сведок Драгољуб Миловановић: Да.

Заменик тужиоца: И кажите ми, да ли знате, од када је био смештен штаб у Вашој кући?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па датум не знам.

Заменик тужиоца: Хајте месец, хајте отприлике кажите.

Сведок Драгољуб Миловановић: Па не знам ни месец, стварно не знам.

Заменик тужиоца: У односу на тај 07. јули? Ето, хајте тако, можда ће Вам то бити најлакше.

Сведок Драгољуб Миловановић: Мислим да је, није баш одмах било то, него да је, уствари то није био штаб, то је било окупљање, окупљање људи из сваке улице на, па су се ту људи виђали и да се види шта ће бити, шта ће бити.

Заменик тужиоца: Па добро, када су се онда почели то окупљати у односу на 07. јули 1991. године?

Председник већа: Ако Вам је лакше, од тренутка напада на Тење, то је тај 07. јули?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па ја мислим да је био неки раније дан, па ја не знам тачно, али мислим да је нешто било.

Председник већа: И пре тога значи?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да.

Заменик тужиоца: То када су убијени и када је било убиство.

Сведок Драгољуб Миловановић: Да, ја мислим да је то нешто пре било.

Заменик тужиоца: Али хајте ово само када је дошло до овог оружаног сукоба између две сукобљене стране, ако ћемо тако.

Сведок Драгољуб Миловановић: Када је био штаб код мене, у односу на то?

Заменик тужиоца: Да, у односу на то?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па, не стварно.

Заменик тужиоца: Да ли је то у неком ближем периоду, даљем, да ли знате како се кретао тај штаб, да ли знате где је био пре Ваше куће, после Ваше куће, хајте можда ће Вам тако бити лакше?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па прво је био код неког Немање Суботиновића, једно кратко време, пар дана, а онда је ваљда код мене. Не знам ја, јер ја нисам био нон-стоп тамо, био сам у Сомбору, јер моја фамилија је сва исељена била у Сомбору и зато је и празна кућа била.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Драгољуб Миловановић: Датума, стварно се не сећам, јер је било и кухиња, када није био штаб, била је кухиња, онда је био прес-центар, па је био, па је УНПРОФОР био, стварно не знам датум.

Заменик тужиоца: Значи, свакако после Суботиновића, онда је био код Вас?

Сведок Драгољуб Миловановић: Ја мислим да је тако било.

Заменик тужиоца: Значи, закључујем да сте познавали Николу Суботиновића?

Сведок Драгољуб Миловановић: Јесам.

Заменик тужиоца: Да ли знате његов надимак?

Сведок Драгољуб Миловановић: „Ћилас“.

Заменик тужиоца: „Ћилас“?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми, да ли се сећате да сте Ви и „Ћилас“ разговарали са Јованом Ребрачом о породици Кнежевић?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не.

Заменик тужиоца: Нисте спомињали?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не.

Заменик тужиоца: Ви сте током Вашег сведочења говорили како Ви сте били на том потезу Србија-Тења, да сте разне приче чули, да сте тако доста сазнали ко је погинуо, а ко није. И онда сте рекли да сте чули и за Готовац, и за породицу Готовац да је страдала.

Сведок Драгољуб Миловановић: Да, па да ли је страдала, да ли је, углавном, они су имали једног сина који је у Осијеку и да ли су отишли код њега.

Заменик тужиоца: Али Ви сте током сведочења.

Сведок Драгољуб Миловановић: Свако је ту своју фамилију вукао тамо где је био.

Заменик тужиоца: Да, али сте током сведочења навели да су они погинули.

Сведок Драгољуб Миловановић: Па, ја сам чуо да су погинули.

Заменик тужиоца: Е да.

Сведок Драгољуб Миловановић: Јер се за пуно људи причало како су погинули, а после се чује да нису погинули или сретнеш некога од Срба од којих чујеш да је погинуо.

Заменик тужиоца: Добро, пошто знамо да је страдала породица Готовац, мене сада занима, значи нисмо у тој причи да су они размењени, него ме занима, шта сте то чули везано за Готовце и за њиховог сина Андрију? Јесте познавали Готовце пре рата?

Сведок Драгољуб Миловановић: Познавао сам.

Заменик тужиоца: Познавали сте их?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да, Андрија је повремено код мене радио, а и мама његова, „Бетика“.

Заменик тужиоца: Када кажете „Бетика“, мислите Елизабета?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па не мислим, ја мислим „Бетика“.

Заменик тужиоца: „Бетика“?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да, стварно не знам, јер сви су је тако звали.

Заменик тужиоца: Добро. И онда то како сте чули да су они погинули, шта сте то чули?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па чуо сам да их нема, да нису у кући, да су негде превезени, да ли на размену, да ли у неку другу кућу, стварно не знам.

Заменик тужиоца: А када кажете да су „Бетика“ и Андрија радили код Вас повремено, када су то радили код Вас повремено?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па можда пре тридесет година, тридесет и пет.

Заменик тужиоца: У односу на ова дешавања?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не, него на данашње време.

Заменик тужиоца: Али ја Вас питам у односу на дешавања.

Председник већа: Пита вас тужилац у односу на 1991. годину, Ви сте рекли пре почетка сукоба код Вас?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па, четири, пет година.

Заменик тужиоца: Пре почетка?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да, да.

Заменик тужиоца: А током самог сукоба, да ли је било?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не, па нисам ја ништа радио у то време, када су почели сукоби, ја сам престао радити. Заправо, ту годину нисам ни стављао јунад у тов, тако да нису имали посла.

Заменик тужиоца: А код Суботиновића?

Сведок Драгољуб Миловановић: Ја не знам шта су они радили код Суботиновића.

Заменик тужиоца: Да ли је било да су неки од укућана радили код Суботиновића?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па, сигурно је било.

Заменик тужиоца: Чиме се он бавио?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па радио је у кооперацији, товио је јунад исто као и ја.

Заменик тужиоца: Значи исти посао?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да. Па добро, да ли је исти посао или није, он је механичар, ја сам радио друге послове, али радио сам земљу, радио сам, товио сам јунад, производио сам кромпир, паприку.

Заменик тужиоца: Добро, кажите ми, јесте знали да постоји нека обавеза радна за цивиле тада у Тењи?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па не, то није.

Заменик тужиоца: Да ли сте се ви као мештани организовали, кажете да сте одбрана села, да ли сте се организовали везано за летину, за стоку, за оно што се дешавало, пољопривредни тај живот?

Сведок Драгољуб Миловановић: Код мене није нико ишао.

Заменик тужиоца: А да ли је...

Сведок Драгољуб Миловановић: Нити је био обавезан.

Заменик тужиоца: Добро, а да ли су негде ишли ти цивили, да ли можете да се сетите.

Сведок Драгољуб Миловановић: Мислим да нису.

Заменик тужиоца: Да ли су били обавезни?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па нису, код неког појединачног сигурно нису, а да ли је било шта за месну заједницу, за штаб одбране, стварно не знам.

Заменик тужиоца: А да ли је било нешто за штаб одбране месне заједнице?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не, не, нисам упућен.

Заменик тужиоца: Ви не знате?

Сведок Драгољуб Миловановић: Нисам упућен.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Председник већа: Одбрана, изволите, да ли има неких питања?

Адв. Бранко Димић: Бранко Димић, адвокат, бранилац окривљеног Боже Видаковића. Ја бих имао неколико питања, прво морам да Вас питам, јесте Ви били 07.07., на дан напада у Тењи?

Сведок Драгољуб Миловановић: Баш сам то размишљао успут и стварно се не сећам тог датума.

Адв. Бранко Димић: Онда нема смисла питати Вас, везано за догађај за тај дан, реците ми само, да ли се сећате у ком периоду, када је формирано у Тењи Комунално предузеће?

Сведок Драгољуб Миловановић: И то не знам.

Адв. Бранко Димић: Добро, да ли се сећате да је то Комунално предузеће имало бели комби?

Сведок Драгољуб Миловановић: Знам да је имало неко возило, али да ли је имало бели комби, стварно не знам.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, да ли се сећате да ли су у то време значи питао за јули, у јулу 1991. године, да ли су Никола и Дамир Броцић, да ли их знате?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да.

Адв. Бранко Димић: Да ли су они били тада у Тењи?

Сведок Драгољуб Миловановић: Јесу.

Адв. Бранко Димић: А Буквић?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не знам ко је то.

Адв. Бранко Димић: Полицајац?

Сведок Драгољуб Миловановић: Можда је, али лично сада да Вам морам описати који је то, чуо сам да има Буквића, али лично га не знам.

Адв. Бранко Димић: Немам питања више, хвала.

Председник већа: Изволите, само се представите, окривљени.

Опт. Жарко Чубрило: Окривљени Жарко Чубрило, добар дан.

Сведок Драгољуб Миловановић: Добар дан.

Опт. Жарко Чубрило: Ја бих имао само једну ствар да мало појаснимо, а то је мој боравак, мој боравак.

Председник већа: Питање само, почните са питањем.

Опт. Жарко Чубрило: У Тењи, када сам ја дошао код тебе на боравак, када си ме примио у кућу, 1991. године?

Председник већа: Да ли се сећате?

Сведок Драгољуб Миловановић: Када ти је кућа порушена, а датум тачан, када је онај напад први био на насеље.

Опт. Жарко Чубрило: Да ли је тај први напад на насеље био пре 07. тог јула, о коме сте малопре испитивани или је било нешто већ у насељу пре тога, па вежеш то уз тај догађај?

Сведок Драгољуб Миловановић: Пре, да, да. За мене је почетак оно када су барикаде горе постављене, када је убијен Кир, е то је за мене почетак, а не 07.07., 07.07. се само код нас онако некако обележавао као да смо се ми ослободили од некога, али прави почетак је био када су у насељу порушене куће, онда више никоо није излазио из села према Осијеку.

Опт. Жарко Чубрило: Да ли можемо то онда схватити да сам ја од тог неког тренутка када је тај Кир убијен и тај се догађај догодио, преселио се код тебе?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па оног дана када си остао без куће, е сада који је то датум ја стварно не знам.

Опт. Жарко Чубрило: Добро, и сада рецимо према транскрипту од 20.09.2011. године у истрази, на страни 11 на питање адвоката Кнежевића да ли се можеш одредити временски колико сам боравио код тебе у твојој кући у односу на тај мој долазак, ти одговараш „па не знам, стварно не знам“, да сам ја био тамо нон стоп и да сам живео у кући највероватноје да бих поближе знао колико, да ли је било месец, да ли је било два, да ли месец и по, овако не знам, да ли можеш сад то мало појаснити да ли то значи да сам ја код тебе када сам дошао па био у континуитету месец.

Председник већа: Колико је он био? Питање само, питање.

Опт. Жарко Чубрило: Да ли сам био у континуитету код тебе, колико дуго сам био?

Сведок Драгољуб Миловановић: И данас не знам, у пар наврата је био, а колико не знам тачно.

Председник већа: А од кад је био?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па од тог дана када је остао без куће.

Председник већа: Је ли знате можда када је задњи пут био код Вас ајде ако ћемо да идемо први, да видимо задњи? Када сте га задњи пут видели код Вас у кући? Не сећате се?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па не знате ни Ви док не погледате у том, тако ни ја стварно нисам водио рачуна, у два, три, четири наврата је долазио и одлазио.

Председник већа: Не знате у ком?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не могу, не могу стварно не могу, тај пут када је остао без куће онда је остао неколико дана док се каже не смести, онда је отишао, онда је после можда га ја нисам ни видели, али чуо сам од некога да је био, али углавном каже вратио се Жаре након месец дана, два, откуд знам.

Председник већа: Значи не знате да определите период када је он био?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не, не могу.

Опт. Жарко Чубрило: Добро, немам више. Хвала.

Председник већа: Ви имате неко питање? Немате. Пуномоћници оштећених? Немате. То Вас је питао, сада ћу ја поставити нека питања, питао Вас је и истражни судија имате једну разлику у исказу који сте дали пред полицијом, а који се може користити у току поступка и овог што сте дали, а то је било убиство Киша, тада сте рекли да да знате да је Киш убијен, а после сте рекли да не знате, па шта је сада тачно?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да, за Киша питао ме истражни судија, не знам.

Председник већа: Јесте, у полицији сте рекли да вам је познато да је он убијен.

Сведок Драгољуб Миловановић: Да.

Председник већа: А после сте рекли да Вам није познато, па шта је ли Вам познато или није познато?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не, не, после сам ја питан да ли је убијен или је погинуо, онда сам ја рекао да је за мене свеједно да ли је погинуо или је убијен.

Председник већа: Није, није можда за Вас, али за нас је битно да чујем шта сте Ви чули.

Сведок Драгољуб Миловановић: Ја сам, ја сам тамо је била нека линија Загребачка улица, тамо када год је неко дошао оданде каже убијен овај, убијен онај, убијен, за мене су то сви убијени, а да ли су они погинули у борбама, да ли је то сукобљена страна била и да ли су уопште погинули, да ли су убијени, стварно не знам, нисам никад могао да дођем до те информације је ли неко убијен. Ја сам чуо на пример да је неки Медаковић Теодор убијен који се ту не спомиње.

Председник већа: Говоримо о овима што се спомињу у делу оптужнице, а међу њима је и Киш.

Сведок Драгољуб Миловановић: Ја њега знам јер је довежен тамо мртав, а ове нисам видео, то само што се чује погинуо.

Председник већа: Не, рекли сте да, сада ћу Вам рећи шта сте рекли, то је исказ Ваш од 26.10.2010. године дат у Дирекцији полиције, Управа за криминалистичку полицију, на основу члана 504 ј и в, ту сте упозорени да се може користити као доказ, и онда сте изјавили „ познат ми је Хрват Ђуро Киш кога сам знао пре рата јер је био добар мајстор за чуо сам да је приликом напада на наше село био заробљен па убијен“, ето.

Сведок Драгољуб Миловановић: Не знам, стварно не знам да сам ја тако, тако рекао.

Председник већа: Да сте то чули, заробљен па убијен?

Сведок Драгољуб Миловановић: Нисам, не, нисам. Чуо сам да је.....

Председник већа: Што сте рекли онда то?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да је погинуо.

Председник већа: Што сте изјавили то у полицији?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па ваљда сам био збуњен, стварно не знам.

Председник већа: Па да се збуните толико да изјавите овакву ствар, рекли сте још ја не знам да ли је одмах након заробљавања убијен касније или након неког времена, не могу тачно да вам кажем од кога сам чуо, али знам да су сви то причали у селу, је ли то тачно да су сви причали за његово убиство?

Сведок Драгољуб Миловановић: Да је погинуо.

Председник већа: Да је убијен, не да је погинуо, погинуо је једно а убијен је друго.

Сведок Драгољуб Миловановић: Где сам ја то рекао, у истражном?

Председник већа: То сте рекли код полиције када сте били испитивани, а на главном, када сте дошли овде и када сте били испитани код истражног судије, тада то нисте тако поменули, то Вас је истражни судија питао по чему постоји Ваша разлика у та два исказа, ово сте дали чак и пре него?

Сведок Драгољуб Миловановић: Стварно не знам, али кажем шта сам чуо.

Председник већа: Па јесте чули да се причало о Кишу да је убијен?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па да је погинуо или да је убијен исто је, али можда сам ја тако интерпретирао у СУП-у, стварно не знам.

Председник већа: Може да погине несретним случајем, али да је неко убијен је нешто сасвим друго.

Сведок Драгољуб Миловановић: Па сви они који су са хрватске стране погинули, они су убијени и са наше стране су исто убијени, овде у Тењу исто су убијени.

Председник већа: А добро, јесте чули, каже враћали сте се, долазили сте у селу се прича, је ли Вам неко испричао како је дошло до убиства Киша?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па нико конкретно није да је дошао и рекао мени е убио је Киша.

Председник већа: Ни ко га је убио, ни шта ни како се то десило?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не.

Председник већа: Је ли се о томе причало или се није причало, кажете причало се у селу?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па причало се да је погинуо, да је мртав, а да ли га је неко убио стварно није.

Председник већа: Исто питање, јесте знали да постоји затвор у оквиру Дома културе и биоскопа?

Сведок Драгољуб Миловановић: Јесам једно време да је био тамо неко.

Председник већа: Је ли знате ко је ту држан можда?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па право да вам кажем не знам.

Председник већа: Јесте можда били присутни када су нека лица одвођена из тога, за размену?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не.

Председник већа: Јесте видели некада да има размена и да долазе камиони да одвозе цивиле?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не.

Председник већа: Је ли Вам било познато да је било размена?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па ја знам да су људи ишли на размене, заправо знам, опет нисам видео, али исто из приче чуло се да ти сви који су ту да ће бити размењени, кажем тако је тај Жељко размењен.

Председник већа: Каже који су били ту, који су то што су били ту, знате ко су људи били који су били у биоскопу затворени?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не знам, нисам водио евиденцију, нисам ни био тамо.

Председник већа: Не морате да водите евиденцију, то су вам што каже комшије, суграђани који су живели заједно са Вама, јесте ли чули у некој причи тај и тај се налази, та и та госпођа и комшија се налази затворен?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не, не.

Председник већа: Не знате.

Сведок Драгољуб Миловановић: Код мене колико ја знам од комшија није нико био затворен.

Председник већа: Из Ваше улице?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па да. Тамо из околине, бар ме није нико....

Председник већа: Питали су Вас за Меду Поштара, рекли сте да њега.....

Сведок Драгољуб Миловановић: Знам.

Председник већа: Знате или не знате, како је завршио?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не, не.

Председник већа: Шта се њему десило?

Сведок Драгољуб Миловановић: Не знам.

Председник већа: Не знате. Има још неко питање чланови већа? Нема. Тражили сте овде трошкове у износу од 3.480,00 динара, је ли тако за долазак до.....

Сведок Драгољуб Миловановић: Нисам ја тражио него је мени девојка ова рекла да узмем рачун за гориво и да узмем рачун за путарину.

Председник већа: Добро, је ли тражите сада трошкове?

Сведок Драгољуб Миловановић: Тражим.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се сведоку Миловановићу исплате трошкови у износу од 3.480,00 динара на име доласка до Београда и повратка.

Ви сте у ком месту?

Сведок Драгољуб Миловановић: Па Нови Сланкамен.

Председник већа: Из Новог Сланкамена, и то су путарине 240 динара и 3.000,00 динара за гориво. Ако нема више питања да отпустимо овог сведока. Хвала може да идете. Остао нам је сведок Тинтор Милан који није дошао, Илија извињавам се, направимо једну паузу ево 15 минута да би само утврдио када имамо слободне суднице јер ако буде одбио да дође да сведочи у Београд онда ћемо моћи видео ликом, ако га буду органи Хрватске довели у суд у Осијеку, па би онда могли да оставимо

време да можда буде и једно и друго, могућност да се оствари и путем видео линка и путем непосредног испитивања овде.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се због одмора направи пауза од 15 минута.

Заменик тужиоца: Судија ја се извињавам, а Милена Гаљашевић сведокиња?

Председник већа: Ми смо позвали, нисам видео да сте дали њен предлог да се она саслуша?

Заменик тужиоца: Јесам, како нисам.

Председник већа: Ја је овде нисам, онда сам ја пренебрего, видећемо и за њу.

Заменик тужиоца: Ајте погледајте молим вас.

Председник већа: Погледаћемо сада за ових 15 минута па ако треба. Имате још, Ви сте дали Ваше мишљење у вези ових сведока као што је Марта Митренко, Катарина Церенко и Марија Медвед, оне су старе и рекле су да неће моћи, имамо ту Благоје Келић и Станко.

Заменик тужиоца: За Келића смо одустали.

Председник већа: Да, за Келића сте одустали. Али остао је добро Станка Карајица он је преминуо, његов ћемо исказ прочитати, и Драган Васић је потпуно непознат и никад није испитан, ако га не можете онда мораћете видети да ли ћете одустати од његовог. Добро, то је то.

Пауза до 12,00 часова.

Након паузе у 12,16 часова наставља се главни претрес.

Прво се извињавам што је ова пауза потрајала дуже, али морали смо да ускладимо заузеће судница у суду у Осијеку и у Београду да би могли да ове сведоке ако не буду хтели да дођу, могли да их испитамо видео линком. Прво ћемо их позвати нормално да приступе у овај суд, ако они буду одбили онда ћемо ићи преко видео линка.

Јесте стоји овде моја је грешка, у задњем пасусу да је предложено да се саслуша Милена Гајдашевић. Она до сада никад није испитана, је ли тако? Ми њен, ја нисам видео да је њен исказ овде. Добро. И стоји овде код нас, али позваћемо онда и Милену Гајдашевић, а позваћемо и данас непридошлог сведока Илију Тинтора. Значи што се тиче ваше молбе, она ми је дошла тек данас значи, значи нисам могао да је добијем пре него што сам, док је прошла кроз писарницу, тражите да Вам се врати војна књижица, само да видимо да је то предложено као доказ у току поступка, ако је предложено ми можемо да вам вратимо књижицу, да изврше увид они ако је потребно али ја мислим да, па да вратите назад а ми ћемо да је фотокопирамо и да је задржимо у фотокопији

верној оригиналу код нас у списима, али даћемо вам на одређено време да је само покажете и њима да буде копија верна оригиналу, па да је вратите назад. Уверење о пребивалишту, преслику војне књижице. Преслику то је Хрватска тражи, свих писаних страница. Па добро то што они траже преслику, даћу Вам ја онда да је ви или хоћете ви да вам, како ћете знати, мора значи да се овери то да је верно оригиналу, то ћете морати код нас у суду. Онда ћу вам ја дати на одређено време, ајде да се договоримо, ви сте овде у Београду или не? Може Ваш бранилац да дође и да то подигне ако сте сагласни да вам дам. Онда ћете, ајде да ја први видим где је у списима предмета. То ћемо да видимо да ли је овде или је код нас остало, то ћемо сада да проверимо, док не проверимо. Добро, нећемо сада о томе. Онда сачекајте, када завршимо овај претрес сачекајте сада док, да ја проеврим где се она налази у ком делу списка, па ако је код нас ми чемо Вам дати добићете је на реверс, време које Вам трега, потписаћете да сте добили књижицу, ми ћемо исфотокопирати за сваки случај да остане и код нас једна оригинал. Што се тиче овога ево добили смо и од Хрватске за Божу Видаковића и Жарка Чубрило зашто још увек нису, то је данас дошло у списе предмета, кажу да им је кратак рок за дан 10.02.2014. године, и да због тога нису обавестили Тинтора.

Значи овако, због потребе испитивања сведока Илије Тинтора и Милене Гајдашевић, суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се данашњи главни претрес одлаже, следећи се заказује за:

17.04.

то је једино време када у Хрватској је слободна судница у Осијеку за сваки случај, не кажем да ће бити видео линк али да имамо и ту могућност, **17.04.2014. године у 10,00 часова, судница број 4, што је присутнима саопштено па их не позивати.**

На следећи главни претрес позвати сведоке Илију Тинтора и Милену Гајдашевић путем међународне правне помоћи.

И то је то.

Завршено у 12,21 часова.

Записничар

Председник већа –судија

BP3 1020